

PAPERI

V I R T A

2002 UPM-Kymmene Oyj, Kuusankosken tehtaan julkaisu

6

*Rauhallista
Joulunaikaa
ja
Onnellista
Uutta Vuotta 2003*

Hyvät Kymiläiset ja Voikkaalaiset!

Vuosi 2002 lähenee loppuaan ja jää historiaan taloudellisen taantumana. Vuosi sitten kaikki ennusteet viittasivat siihen, että vuoden 2001 keväällä alkanut laskusuhdanne kääntyisi kasvuksi kuluneen vuoden aikana. Toisin kuitenkin kävi, taantuma jatkui ja syveni koko vuoden maailmassa ilmenneiden toistuvien häiriöiden ja epävarmuustekijöiden myötävaikutuksella. Tilanne on edelleen heikko ja epävarma ja näyttää siltä, että heikko markkinatilanne jatkuu vielä pitkälle ensi vuoteen, joten odotettavissa on historiallisen pitkä taantumajakso.

Kuusankoskella on molemmilla tehtailla koettu taantumana vaikutukset toimintaamme. Paperin ja sellun hinnat ovat laskeneet koko vuoden ajan ja tilauspulaseisokeista on tullut osa jokapäiväistä toimintaamme. Näin ollen rakenteisiin, toimintatapoihin ja kustannuksiin on ollut kiinnitettävä erityistä huomiota. Voikkaan PK 16 jouduttiin pysäyttämään lopullisesti em. syistä ja sopeuttamaan kustannusrakennetta kolmen koneen tehtaaksi.

Toisaalta Kuusankosken tehtailla vuosi 2002 jää historiaan työntäyteisenä, merkittävänä tapahtumia sisältävänä vuotena. Kymin PK8/C3 on ajanut ensimmäisen täyden vuotensa rakentamisen jälkeen ylittäen kaikki tavoitteet saavutettuina maailmanennätyksineen. Kymin Voima Oy:n uusi voimalaitos käynnistyi suunnitellussa aikataulussa ja on vastannut täysin odotuksia. Pessankosken uusi silta ja tie Kuusanniemeen valmistui ja otettiin käyttöön lokakuun lopulla. Voikkaalla hiomoiden kääntöprojekti on ollut vauhdilla menossa valmistuen tammikuun 2003 alkupuolella. Eli kaiken kaikkiaan tulevaisuutemme kehittämiseksi on tehty kuluvana vuotena merkittäviä panostuksia.

Tulevalle vuodelle haasteemme ovat selkeät. Taantumana jatkuessa vain rakenteellisesti kunnossa olevat tehokkaat yksiköt kykenevät toimimaan tavoitteiden mukaisesti. Näin ollen meidän tulee keskittyä ydinliiketoimintaamme, meidän on kiinnitettävä entistä enemmän huomiota yleiskustannuksiin ja tuotanto- sekä kustannustehokkuuteen.

Kymi Paper Oy:n fuusioituessa konserniin vuoden vaihteessa purkautuu esteitä Kymin ja Voikkaan välisestä yhteistoiminnasta, jolloin voimme saada merkittäviä synergiahyötyjä yhdistämällä toimintojamme. Nämä hyödyt meidän kannattaa ottaa käyttöön kustannusten pienentämiseksi ja toimintamme tehostamiseksi. Hyvällä hengellä ja yhteistyöllä em. tavoitteet ovat saavutettavissa, mihin me kyllä kykenemme.

Rauhallista Joulua ja Hyvää Uutta Vuotta 2003!

Pertti Asunmaa

6/2002

Tässä numerossa mm.

- 3 PK 8 ajoi uuden maailmanennätyksen.
- 5 100-vuotissäätiö kouluttautui.
- 6 Kymin ansiomerkit jaettiin Koskelassa.
- 12 Toimintajärjestelmien arvioinnit tehtiin Kymillä ja Voikkaalla.
- 14 Kuusankosken Teknisten seminaarin satoa.
- 18 Kaupunginosasarjassa vuorossa Kytöaho.

Vakio palstat

- 28 Arto pakinoi.
- 29 Juttu kiertää.
- 35 Peluri.
- 32 Henkilöuutisia.
- 34 Kiitokset, eläkepäiville, osanottomme.

Pertti
Asunmaa

Kansikuva
(Matti Lehto):
Kalanterin ajomies
Ari Stadig esitteli
harvinaiselle vieraalle
uusinta paperin-
valmistustekniikkaa
Kymin uudella
päälystyskone 3:lla.

PÄÄJUTTU

PK 8:lla iltavuorossa 27.11. olleet miehet olivat iloisia uudesta ennätyksestä. Kuvassa vasemmalta: Aimo Käki, Henry Pajari, Mikko Kivimäki, Alpo Koivula, Stefan Fors, Mauri Väisänen, Lasse Palmumaa, Hannu Vuokoski, Petri Laurila ja Jukka Rami.

PK 8 ajoi paperia markkinoille maailmanennätysvauhdilla

Kymin paperitehtaan PK 8 ajoi uuden hienopaperikoneiden nopeuden maailmanennätyksen 26.11. kello 15.40–27.11.2002 kello 15.40. Uudeksi hienopaperituotannon ennätyslukuksi kirjattiin tarkasti 1 540,8 metriä minuutissa. Aikaisempi ennätys, 1 532 metriä minuutissa, oli Stora-Enson Suzhoun hienopaperikoneella Kiinassa.

“Maailmanennätys oli meille

melkoinen yllätys, koska siihen ei tarkoituksellisesti pyritty. Tuotannossa ollut paperi oli erinomaista, 65 neliogrammapainoista pohjapaperia”, kertoo linjan tuotantopäällikkö **Stefan Fors**. Paperista valtaosa toimitettiin Euroopan ja Kaukoidän markkinoille.

Fors kiittää kaikkia PK 8:n kehittämisessä ja tuotannossa mukana olleita. Hyvä tuotanto ja

uusi maailmanennätys ovat laajan yhteistyön tulos. Siihen ovat olleet vaikuttamassa alusta lähtien Artti-projektin väki, koneen miehistö ja kunnossapitohenkilökunta sekä kone- ja laitetöimittäjien väki.

Vuonna 2001 uusittu PK 8 tuottaa 55–85-grammaista pohjapaperia päällystyskone 3:lle. Linjan paperia käytetään muun muassa korkealuokkaisissa aika-

kauslehdissä, luetteloissa ja suoramainonnassa. Paperikoneen rakennenoisuus on 1500 metriä minuutissa, ja se ylitettiin nyt vain noin vuosi uusinnan valmistumisesta. ■

Voikkaan PK 11:n laatusäätö- ja vianilmaisujärjestelmän hankintasopimus allekirjoitettiin ABB Oy:n ja UPM-Kymmene Oyj, Voikkaan kesken Voikkaan klubilla 5.12. Kuvassa tehtaantohtaja Pertti Asunmaa keskellä, vasemmalta ABB:n edustajat Markku Piispanen ja Mika Numminen.

Voikkaan PK 11:lle uusi laadunohjaus- ja vianilmaisujärjestelmä

“Vierihoido” viehätti tietokoneen käytön opiskelussa

Yhteensä noin 550 henkilöä sai kuluneena vuonna opastusta tietokoneen käyttöön UPM-Kymmenen Kuusankosken tehtailla. Kymi Paperin teknillisellä osastolla ja sellutehtaalla opastettavia oli 330 ja Voikkaalla 220. Kymenlaakson ammattikorkeakoulussa alaa opiskelevat **Tero Markkula**, **Riku Seppälä** ja **Lauri Koskela** saivat työstään työtodistukset marraskuussa.

Opetukseen oltiin tyytyväisiä. Sen todistaa sellun henkilökunnan keskuudessa asiasta tehty kysely.

Koulutus tapahtui ns. vierihoidona eli opastajat neuvoivat koneen käyttöön kädestä pitäen. Tätä koulutettavat pitivät parempana vaihtoehtona kuin pienryhmätyöskentelyä tai luokkaopetusta.

Kouluarvosanoillakin mitattuna opetus oli hyvää, sillä 38 vastaa-arvioi koulutuksen 8:n arvoiseksi, 18 antoi numeron 9 ja 15:n mielestä seitsemän oli oikea numero. Täyden kympin antoi viisi vastaajaa.

Markkula, Seppälä ja Koskela valmistivat itse tiiviin käyttöohjeen tietokoneopetuksen tueksi. Se arvioitiin erittäin hyödylliseksi.

Sellu-energian henkilöstöasiainhoitaja **Pekka Nykänen** totesi, että opetuksen seurauksena intranetin ja sähköpostin käytössä on nähtävissä pientä kasvua.

Tero Markkulan, Riku Seppälän ja Lauri Koskelan opastukseen tietokoneen käytössä oltiin yleisesti tyytyväisiä.

Johtaja Pekka Koivistolle (vas.) luovutettiin Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiön viiri numero 16 ansiokkaasta työstä säätiön hyväksi. Viirin luovuttivat säätiön puheenjohtaja Matti Jaatinen ja säätiön asiamies Stig-Olof Lindholm.

PEKKA KOIVISTOLLE VIIRI

100-vuotissäätiön väki koulututtui

Kymmin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiön valtuuskunnan, hallituksen ja apurahalautakunnan koulutus- ja keskustelupäivä pidettiin marraskuussa lähes tarkalleen 30 vuotta sen jälkeen kun edustajisto kutsuttiin ensimmäiseen kokoukseensa Koskelaan.

Säätiön nykyinen puheenjohtaja **Matti Jaatinen** muistutti mieleen, mitä ensimmäisen tilaisuuden kokoonkutsuja ja edustajiston puheenjohtaja **Lars Riihinen** tuolloin totesi:

“Täyttääkseen tarkoituksensa määriteltiin säätiön säännöissä vain puitteet lahjan käytölle ja lahjavarojen jakoperusteet ja hallinto jätettiin kokonaan lahjansaajien määrättäväksi.

Puheenjohtajankaan, jonka yhtiön hallitus määrää, tehtävä ei ole edustaa yhtiötä, vaan toimia puolueettomana, valittuna eri henkilöstöryhmien ulkopuolelta.”

“On erittäin tärkeää, että henkilökunnan edustajat tuovat esiin ajatuksensa ja mielipiteensä säätiön vastaisen toiminnan suunta- viivoista, koska alkutaipaleen päätökset voivat luoda pysyvän käytännön.”

Matti Jaatinen totesi, että säätiön takana on mielenkiintoinen taival. “Olemme vaurastuneet ja myös vakauttaneet vaurautemme ja pystyneet mielestäni erinomaisen hyvin toteuttamaan säädekirjan ja säätiön sääntöjen edellyttämiä, apurahojen jakoon liittyviä tehtäviä.”

Vuonna 1987 säätiölle laaditun viirisääntönsä toisessa pykälässä todetaan, että kiitollisuuden osoituksena satavuotissäätiön hyväksi tehdystä työstä voi säätiön hallitus myöntää henkilölle, yhdistykselle tai yritykselle säätiön viirin.

Säätiön operatiivisen toiminnan kannalta varsin keskeistä tehtävää eli apurahojen myöntämistä apurahalautakunnassa on lähes kolmanneksen säätiön tähänastisesta toimijasta ollut vetämässä johtaja **Pekka Koivisto**.

“Tämän huomioon ottaen ja säätiömme tunteman suuren kiitollisuuden johdosta ansiokasta työtä kohtaan hallitus on päättänyt myöntää hänelle säätiön viirin numero 16”, totesi puheenjohtaja Jaatinen.

Viirin numero 1 sai marraskuussa 1987 **Mika Tiivola**. Hänen jälkeensä listassa ovat nimet Åke

Launikari, E.J. Manner, Kalevi Luoranen, Niilo Ukkonen, Ilmari Lindberg, Marjatta Käki, Markku Vanhala, Seppo Järvisalo, Armas Ihalainen, Veikko Pasi, Kurt Swanljung, Olavi Martikainen, Eero Jaakkola ja Aune Vuorinen.

“YHTEISTYÖLLÄ ON SELVITY”

“Tämä kymmenkunta vuotta on antanut hyvän tuntuman siihen toimintaan, mitä säätiö tänä päivänä tekee. Kehitys on ollut huijaa viimeisten vajaan kymmenen vuoden aikana”, totesi Pekka Koivisto vastaanotettuaan viirin.

Säätiön varojen kasvaminen on hänen mukaansa vaikuttanut konkreettisesti apurahalautakunnan työhön. Rahaa on ollut jaossa selvästi enemmän ja myös anomusten määrä on kasvanut samassa suhteessa.

Molempien yhtäaikainen kasvu on tehnyt mahdolliseksi sen, että apurahalautakunnan työ on säilynyt kohtuullisena ja on pystytty tekemään sääntöjen mukaisia valintoja, arvioi Koivisto.

“On korostettava, että apurahalautakunta on ryhmä ihmisiä ja sen toiminta on ennen kaikkea

yhteistyötä. En muista, että olisimme kohdanneet oikein vaikeita tilanteita. Kaikista on selvitty suhteellisen hyvin ja pienillä keskusteluilla – jälkipuheita ei ole juurikaan tarvinnut käydä.”

“Apurahalautakunnan jäsenet ovat kokeneita ja varsin pitkään mukana olleita. Toisaalta on syytä muistaa, että väkeä on välillä aiheellista vaihtaa ja hyödyntää siten tietämystä.”

OSAKKEIDEN PITKÄ

LASKUKAUSI PÄÄTTYMÄSSÄ?

Säätiön luottamushenkilöt kuulsivat myös johtaja **Sirpa Walliuksen** esitelmän sijoitusasioista.

Sijoitussalkun perusrakenteella tarkoitetaan hänen mukaansa sitä, miten paljon siinä pitkällä aikavälillä pidetään keskimäärin eri omaisuuslajeja.

Omaisuuslajirakennetta pystytään arvioimaan rahoitusteorian perusteella, kun tiedetään, minkälaiset tavoitteet varallisuuden tai salkunhaltijalla on ja minkälaista tuottoa halutaan.

Walliuksen esittelemässä Nor-

Jatkuu sivulla 10.

Kymi Paper Oy:n perinteinen ansiomerkkijuhla pidettiin 4. joulukuuta Koskelassa. Mitaleja jaettiin 40:n, 25:n ja 10 vuoden palvelusta. Toimitusjohtaja **Pertti Asunmaa** palautti juhlapuheessaan mieleen, että 40 vuotta sitten elettiin vaikeita aikoja sellun ja sanomalehtipaperin tuotannossa.

Vuonna 1962 aloitettiin Kuusanniemen sellutehtaan rakentaminen. Valtionrautatiet päätti rakentaa tehdasalueelle johtavan radan yhtiön osallistuessa siitä aiheutuviin kustannuksiin. Tänä vuonna Kuusankoskella on vihitty Pessankosken silta. "Molemmat ovat Kuusankoskelle ja teollisuudellemme erittäin tärkeitä ja kuvaavat yhteiskunnan ja teollisuuden tiivistä yhteistyötä."

Kun 25 vuotta palvelleet tulivat yhtiöön, Kymiyhtiön tuotantolaitokset kävivät vajaatehoisesti jo kolmatta vuotta peräkkäin. Markkinatilanne johti Kymillä PK 1:n ja 5:n seisottamiseen ja Voikkaalla PK 12:n ja 15:n toiminnan pysäyttämiseen toistaiseksi. Yhtiössä ei nähty myöskään Voikkaan arkkisalin eikä MP-laitoksen menestymisen mahdollisuuksia, mikä johti näiden toimintojen lopettamiseen.

Vuoden -77 huomattavin investointi oli Kuusanniemen sellutehtaan laajennuksen loppuunsaattaminen ja kolmannen sellulinjan käyttöönotto. 100-vuotisäätiö juhli tuona vuonna 5-vuotistaivaltaan. Jaettavien apurahojen kokonaismäärässä ylitettiin ensimmäisen kerran miljoonan markan raja.

Vuonna 1992 elettiin jälleen huonon markkinatilanteen aikaa. Tilanne ajautui siihen, että henkilökunnalle annettiin lomautusilmoitukset, jotka toteutuivat loppukeväästä.

Samana vuonna tehtiin sopimus Kuusanniemen biologisen puhdistamon lietteen käsittelyka-

TEKSTI: REIJO VIRTA, KUVAT: KIMMO SEPPÄLÄ

Juhlatunnelmissa Koskelassa

Toimitusjohtaja Pertti Asunmaa ansiomerkkijuhlissa:
"Olemme nyt vahvempia kestämään vaikeat ajat."

Koskelassa vietettiin 4. joulukuuta Kymin pitkäänpalvelleitten juhlaa. Ansiomerkin sai kaikkiaan 65 henkilöä 40:n, 25:n ja 10 vuoden palveluksesta. Lähestyvä itsenäisyyspäivä toi oman mausteensa juhlatunnelmaan.

pasiteetin nostamisesta Voikkaan jätevesien käsittelemiseksi Kuusankoskella 1993 alusta lähtien.

Kymmenen vuotta sitten uusittiin sellutehtaan kolmoslinjan keitto ja PK 7:n tuotevalikoimaa. Suomen Standardisoimisliitto myönsi Kymin paperilaaduille käyttöoikeuden pohjoismaiseen ympäristömerkkiin, valkoiseen joutseneen.

“Niin 40, 25 kuin 10 vuottakin sitten elimme liiketoiminnan ja yrityksen talouden kannalta vaikeita vuosia. Tämäkään vuosi ei tee poikkeusta. Vuoden 2002 käynnistyessä uskoimme markkinoiden piristyvän ja talouden kehittyvän suotuisasti. Toisin on kuitenkin käynyt. Taloudellinen nousu on antanut odottaa.”

Kymillä on kuitenkin tänäkin vuonna onnistuttu varsin hyvin. Tehtaan rakenteita on uudistettu ja se työ kantaa hedelmää.

“Olemme vahvempia kestävämmän myös vaikeat ajat. Erinomainen ammattitaito tukee tekemistämme onnistumista. Koneita ja laitteita on käytetty tehokkaasti ja uusia ennätyksiä on syntynyt. Viikko sitten ajoi PK 8 uuden maailmanennätyksen 1 541 metriä minuutissa.

Myös Kymin Voima -investointi on suoritettu taidokkaasti ja energian tuottaminen tehtaalle ja ympäristöön on alkanut.

Kuusankoskella vuoden aikana pidetyt neljät vihkiäiset symboloivat Asunmaan mukaan toiminnan jatkuvuutta Kuusankoskella. Tehdyt ratkaisut luovat hyvät edellytykset pitää Kuusankoski maailmankartalla yhtenä viireimmistä ja menestyksellisimmistä paperipaikkakunnista.

Jatkuu sivulla 11.

Vieraita viihdytti laulu- ja soitinyhtye "Rymäkkä".

Irma Pukki konttoripalvelusta vastaanotti 40-vuotisansiomerkin. Henkilöstöhallintojohtaja Martti Purmonen varmistaa kiinnityksen.

Koskelan emännillä riitti vipinää juhlatarjoilun valmisteluissa ja kattauksessa.

Ansiomerkkien saajat

Kymi Paper Oy:n ansiomerkkijuhlassa 4. joulukuuta jaettiin ansiomerkit seuraaville henkilöille. Ansiomerkkin saajia oli kaikkiaan 65.

40 vuotta palveleet

Kymi Paper Oy

Matti Laine Kymin höyry, Keijo Lindberg MG, Osmo Nöjd PK 7, Raili Ojonen käytöntarkkailu, Hannu Palmu sellun kunnossapito, Irma Pukki konttoripalvelu, Jaakko Rainio PK 7, Raimo Sjöblom talteenotto, Arja Taimela konttoripalvelu.

UPM-Kymmene Oyj,

Kuusankoski

Lasse Salo tutkimuskeskus.

25 vuotta palveleet

Kymi Paper Oy

Ari Antila jälkikäsitteily PK 7/9, Arto Arola jälkikäsitteily PK 7/9, Hannu Halme päällystyslaitos C3, Elisabet Hilden tehdaskuljetukset, Pekka Hovi puunkäsittely, Eero Huusko PK 9, Esko Hyyryläinen konekorjaamo, Ari Hyytiäinen kuljetusvälinekorjaamo, Pekka Häkkinen konekorjaamo, Pekka Isomäki konekorjaamo, Timo Johansson paperin johto, Perttu Kero suojele, Pertti Kivinen paperitehdas, Jukka Koponen sellun kunnossapito, Raimo Koskelainen talteenotto, Jukka Kuusela tehdaskuljetukset, Marjatta Kääpä konttoripaperit, Harri Lahtinen PK 7, Jukka Lakka talteenotto, Teijo Laurila MG, Pekka Lillrank jälkikäsitteilylaitokset C3, Jarmo Marttiin ostovarasto, Seppo Mäkinen kuitulinjat, Irma Niemi

viestintä, Pertti Nulpponen konttoripaperit, Jarmo Pehkonen paperitehdas, Reijo Pekkola paperitehdas, Jouko Pukki PK 8, Tarmo Ristola rakennuskunnossapito, Pekka Salminen paperin kunnossapito, Rea Salovaara-Simola työterveys, Pekka Spolander paperitehdas, Pekka Suleva PK 8, Jussi Tarjala sellun kunnossapito, Tarmo Tarkiainen tehdaskuljetukset, Jaana Tikkanen ostovarasto, Seppo Tolppala paperitehtaan yhteiset, Helinä Venäläinen asiakaspalveluosasto, Ismo Virkki konttoripaperit, Kari Vänskä PK 7.

UPM-Kymmene Oyj,

Kuusankoski

Matti Lehtinen energia, Erkki Rautio energia, Pirkko Vilkkonen tutkimuskeskus.

10 vuotta palveleet

Kymi Paper Oy

Riku Ahlberg tehdaskuljetukset, Jukka Ahola talteenotto, Mikko Eskola kuitulinjat, Isto Kaasalainen PK 8, Kimmo Karjalainen PK 9, Timo Lång paperitehdas, Satu Nikkilä asiakaspalveluosasto, Tero Pasi talteenotto, Mika Ranta tehdaskuljetukset, Kimmo Silvonen puunkäsittely, Kimmo Sipilä paperivarasto.

UPM-Kymmene Oyj,

Kuusankoski

Päivi Kajander tutkimuskeskus.

Toimitusjohtaja Pertti Asunmaa luovutti 40-vuotisansiomerkkin Raili Ojoselle. (ylin kuva)

"Pysyköhän se nyt?" Osmo Nöjd sai myös 40-vuotisansiomerkkin (kuva keskellä).

Runsas noutopöytä oli katettu itsenäisyyspäivän henkeen (alin kuva).

Wilhelm Demharter korostaa UPM-Kymmenen toimivan ympäristöasioissa samalla lailla riippumatta siitä, missä maassa tehtaat sijaitsevat tai minkä ikäisiä tehtaat ovat.

WILHELM DEMHARTER:

”Tuotteen elinkaaren hallitseminen on meille haaste”

”Olemme pitkään kiinnittäneet ympäristönsuojelussamme huomiota tuotantoprosesseihimme ja hyödyntäneet esimerkiksi jätevesien ja savukaasujen puhdistuksessa asianmukaisia teknologioita.

Viimeisen vuosikymmenen aikana on kuitenkin tullut yhä selvemmin esiin se, että meidän tulee huomioida tuotteidemme koko elinkaari. On tiedettävä mistä käyttämämme puu on peräisin ja tiedostettava myös, mitä tuotteellemme tapahtuu kun, se on elinkaarensa päässä”, totesi UPM-Kymmenen paperitoimialojen ympäristöjohtaja **Wilhelm Demharter** vieraillessaan marskuussa Kuusankoskella.

”Koko elinkaaren hallitseminen on meille haaste. Paperiteollisuus on valmistautunut siihen ja erityisesti UPM-Kymmenessä hallitaan hyvin kaikki teknologiat. Ehkä paperiteollisuus ei alusta lähtien kuitenkaan ole yhtä hyvin tiedostanut koko paperin elinkaaren liittyvää vastuutaan.”

Demharterin mukaan olemme tottuneet hoitamaan lähinnä tekniikkaan liittyvät asiat yrityksen

sisällä. Kaikki elinkaareen liittyvät asiat eivät kuitenkaan ole yrityksen vastuulla.

”Tällainen asia tulee esiin esimerkiksi kun ostetaan sellua maasta, jossa meillä ei ole omaa tuotantoa. Silloin meidän pitää luottaa tarvantoimittajiemme sanaan.”

TYYPILLISIÄ ASIAKKAITA EI OLE

Demharter sanoo olevan meidän asiamme huolehtia, että asiakkaamme ymmärtävät ympäristönsuojeluun liittyvät näkökohtamme.

”Meillä ei kuitenkaan ole tyyppillistä asiakasta. On erilaisia asiakasyrityksiä, mutta toisaalta samanlaiset yritykset saattavat käyttäytyä eri lailla eri maissa. Siitä huolimatta meidän pitää vastata kaikkien tarpeisiin. Saksalaiselle painotalolle tärkeä kysymys saattaa olla yhdentekevä ranskalaiselle, vaikka molemmat käyttävät samantyyppisiä papereita. Siinä riittää todellista haastetta.”

”Jos me johtavina aikakauslehtipapereiden valmistajina haluamme olla johtavia myös ympäristöasioissa, on meidän tänä päi-

vänä työskenneltävä kaikkein proaktiivisimpien yrityksiens kanssa. Seuraavina vuosina muut yritykset toisilla markkina-alueilla saattavat nimittäin seurata näiden edellä kulkevien esimerkkiä.”

YKSI TOIMINTAMALLI

Demharter korostaa toisaalta UPM-Kymmenen toimivan ympäristöasioissa samalla lailla riippumatta siitä, missä maassa tehtaat sijaitsevat tai minkä ikäisiä tehtaat ovat.

”Hyvä esimerkki tästä on Voikkaan tehdas, jossa vierailin. Tehtaana se on vanha, mutta teknologia on uutta. En ole koskaan aikaisemmin nähnyt niin siistiä vanhaa tehdasta.” Hän myös onnitteli lämpimästi voikkaalaisia siitä, että tehtaana ympäristöjärjestelmän auditoinnissa ei löydetty merkittäviä poikkeamia.

Kymin tehtaat puolestaan tunnetaan Demharterin mukaan laajalti Euroopassa siitä, että täällä toteutetaan laajalti BAT-periaatetta eli käytetään myös ympäristönsuojelun kannalta parhaita saatavissa olevia teknologioita.

Jatkoa sivulta 5.

100-vuotissäätiö kouluttautui

dea Private Wealth Managementin mallissa määritellään eri omaisuuslajien tuotot lähtien talouden perustekijöistä: mikä on esimerkiksi keskeisten teollisuusmaiden tuotantopotentiali vuosittain eli miten paljon nämä taloudet voivat kasvaa. Analyysi perustuu kansainvälisten laitosten tekemiin arviointeihin.

Sillä, miten paljon pidetään salkussa eri omaisuuslajeja, ratkaistaan tuoton taso. On jokaisen salkunomistajan asia päättää, mihin pyrkii ja miten paljon oma toiminta kestää suhdanteiden vaihtelua.

Kuluva vuosi on Walliuksen mukaan ollut osakemarkkinoilla hyvin heikko, mutta kurssilasku näyttää pysähtyneen kuluvan vuoden syyskuussa. USA:n osakemarkkinoilla on nähty pisin osakkeiden laskukausi sitten 1930-luvun lamavuosien. Vaikutusta syvensivät syyskuun 2001 terrori-iskut. Kirjanpito-epäselvyyksien löytyminen amerikkalaisista yrityksistä aiheutti niin ikään sijoitusten hakeutumista muihin kohteisiin.

Riskinottohalukkuuden pieneminen nosti rahan hintaa, joka puolestaan vaikutti siihen, miten edullisilta investoinnit vaikuttivat. Jos investointeja ei saatu kannattaviksi, ne siirtyivät.

Säätiöpalvelun asiamies **Jouni Varpelaide** esitelmöi hyvästä säätiötavasta Säätiöiden ja rahastojen neuvottelukunnan yhteenvedon pohjalta. Neuvottelukuntaan kuuluu nelisenkymmentä säätiötä ja yhdistystä, mm. Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiö.

Otepäässä tehdään WISA-vaneria

Otepää on pieni kaupunki Kaakkois-Virossa. Otepää on nimenä tuttu monelle suomalaiselle urheilun harrastajalle, koska siellä järjestetään vuosittain monet merkittävät hiihtokilpailut. Hiihdon harrastukseen Otepää sopii siksi, että alue on pinnanmuodostukseltaan poikkeuksellisen monipuolinen.

Kaakkois-Virossa kasvavat myös maan komeimmat koivumetsät. Neuvostovallan aikana ne olivat vajaakäytössä. Järeät koivikot ovat kuitenkin ihanteellista raaka-ainetta vaneriteollisuudelle.

Se on yksi syy, miksi Otepäähän vuonna 2000 perustettiin FSS Plywood-niminen, koivua jalostava vaneritehdas.

FSS Plywoodin tehdaskiinteistössä aistii Viron lähihistoriaa. "Neuvostoliiton aikana näissä rakennuksissa toimi kuorma-autokorjaamo. Peruskunnostuksella ja uuden rakentamisella saimme aikaan toimivat tilat", kertoo tehtaan toimitusjohtaja **Kaido Kukk**.

Tehtaan vesikierrot suljettiin ja lämpöenergian tuottamiseksi ryhdyttiin polttamaan omia puujätteitä. Parhaillaan tehtaalle rakennetaan ympäristöjärjestelmää. Sertifiointikelpoiseksi se saataneen vuoden 2003 loppupuoliskolla.

Ympäristön huomioon ottaminen on FSS Plywoodille tärkeää myös siksi, että tehdas sijaitsee keskellä Otepään luonnonpuistoa.

SCHAUMAN WOOD MUKANA

FSS-kirjaimet tulevat sanoista Forestex AS, Sylvester AS ja Schauman Wood Oy. UPM-Kymmene-konserniin kuuluvan Schauman Woodin osuus tehtaasta on 19,9 prosenttia. Forestexista UPM-Kymmene omistaa 34,25 prosenttia.

Tehtaan levy- ja vanerituotteet markkinoidaan WISA-nimellä. Viennin hoitaa Schauman Wood ja Viroon tavara myydään itse. Noin puolet tuotteista puolestaan

viedään Saksaan, Itävaltaan ja Sveitsiin, oman maan kasvaville markkinoille menee vajaa viidenes. Tällä hetkellä tuotantokyyki on noin 20 000 kuutiometriä vuodessa.

Puuraaka-aineen tehtaalle hankkivat Forestex ja Sylvester yhteisesti. "60 prosenttia käyttämästämme puusta saadaan valtion metsistä, noin kolmannes yksityismetsistä ja loput tuodaan ulkomailta", kertoo Kukk. Tehtaan kokonaiskulutus on 50 000 kuutiometriä.

Kirjoittaja tutustui syksyllä metsäasioiden nykytilaan Baltian maissa ja Puolassa. Asioista pitempi reportaasi seuraavassa Paperivirtassa.

Jatkoa sivulta 7.

Juhlatunnelmissa Koskelassa

Vaikka vuodet 1962, 1977 ja 1992 ovat olleet yhtiöllemme vaikeita, on eletty myös monia upeita ja menestyksellisiä vuosia ja henkilökohtaisella tasolla on varmasti koettu monia onnistumisen ja ilon tunteita, arveli Asunmaa.

"Toivon, että nämä ovat päälimmäisinä ajatuksissanne, kun mietitte työtänne, työpaikkaanne ja niitä ihmisiä, joiden kanssa teette työtä. Olette tehneet hyvää työtä. Siitä ovat osoituksena kaikki ne saavutukset, joihin olemme Kuusankoskella ylittäneet."

"Haluan kiittää teitä, hyvät ansiomerkkien saajat, antamastanne panoksesta yhtiön hyväksi ja toivottaa teille onnea ja menestystä myös tulevaisuudessa."

ANSIOMERKKEJÄ VUODESTA 1947 LÄHTIEN

Toimitusjohtaja Asunmaa kertoi juhlapuheessaan, että pitkiä työsuhteita on Kuusankoskella muistettu vuodesta 1947 lähtien.

Aluksi ansiomerkkeihin oikeuttavia palveluvuosia olivat 50 ja 25 vuotta. "Kun 50 vuoden palveluaika alkoi olla yhä harvinaisempi tai sitä ei saavutettu ollenkaan, siirryttiin 25 ja 40 vuotta palveluiden palkitsemiseen. UPM-Kymmene syntyiessä mukaan otettiin 10 vuotta palvelleet."

Tällä hetkellä käydään Kymilä keskustelua mahdollisesta siirtymisestä UPM-Kymmenessä valitsevaan käytäntöön eli 35, 25 ja 10 vuotta palveluiden muistamiseen. Samalla palkitsemistapakin muuttuisi.

Tämäkertaisessa ansiomerkkijuhlassa muistettiin kymmentä 40 vuotta palvelutta, 43:a 25 vuotta palvelutta ja 12:a 10 vuoden palveluajan saavuttanutta.

SFS-Sertifiointi Oy:n pääarvioija Seppo Saarinen ja Esko Leino Kymiltä poikkiesittävät arvioinnin lopuksi assistentti Arja Tanskasen luona varmistamassa valituskäsittelyn dokumentointia.

Seuranta-arviointi sujui Kymillä

Loka-marraskuun vaihteessa oli kaksi aikataulullisesti tiukkaa päivää, jolloin suoritettiin SFS-EN ISO 14001 ja SFS-EN ISO 9002 -standardien mukainen arviointi. Arviointi kohdistui tällä kertaa Kymin paperitehtaan PK 8 -linjaa tukeviin toimintoihin. Lisäksi uutena arviointikohteena oli työterveyshuolto.

Pääarvioijana oli **Seppo Saarinen** SFS-Sertifiointi Oy:stä. Suoritetut arvioinnit olivat seuranta-arviointeja. Ne tehdään kolmen vuoden jaksoissa, kaksi kertaa vuodessa. Jakson aikana tarkastetaan kaikki sertifikaatin piiriin kuuluvat toiminnot.

Arvioinnissa pyritään keskustelun avulla saamaan käsitys kokonaisuudesta pohtimalla puutteita, niiden syitä ja parannuskeinoja. "Kymillä on helppo työskennellä ihmisten kanssa; he ovat

avoimia ja kertovat kysytyt asiat tarkasti – sekä hyvät asiat että myös ongelmat", kiittelee Saarinen.

Saarinen on ammattikyselijä, joka osaa pitää kokonaisuuden koossa. "Auditoinnin tehtävänä onkin varmentaa asiat ja asiakokonaisuuksien aukottomuus", jatkaa Saarinen.

"Kymillä on tehty laatujärjestelmään liittyviä arviointeja vuodesta 1993. Monet asiat ovat siitä lähtien kehittyneet, esim. dokumenttien hallinta on tietojärjestelmien myötä parantunut ja helpottanut työskentelyä molemmiin puoliin", sanoo Kymin laatupäällikkö **Tuomo Lindén**, jonka tehtäviin kuuluu arviointien järjestäminen.

YKSITYISKOHTANA ASIAKAS-VALITUSTEN KÄSITTELY

Teknisen asiakaspalvelun arvioin-

ti-tilaisuudessa oli läsnä Lindénin ja Saarisen lisäksi osaston edustajina osaston päällikkö **Esko Leino** ja päällikkö **Pekka Rekula**. Osastoon kuuluvat myös teknisen asiakaspalvelun insinööri **Minna Simonen** ja assistentit **Arja Tanskanen** ja **Teija Puustinen** sekä näytteiden käsittelijät **Pirjo Kauppi** ja **Anne Närvänen**.

Asiakasvalitusten käsittelyssä pitäydyttiin pitkään. Käytiin läpi valitusprosessin kulku, valitusten syyt ja määrät, valitusten rahalliset vaatimukset, aiheesta pidettävät palaverit, laadittavat asiakirjat ja lausunnot sekä niiden tekijät ja prosessin kestoaika.

Leino ja Rekula selvittivät, miten valituksia käsitellään viikko-, kuukausi- ja vuositasolla. Tutkittiin valitusaiheiden kehitystä ja selvitettiin syitä, miksi asiat olivat muuttuneet. Saarinen puut-

tui poikkeamiin ja niiden korjauksiin.

Kokouksessa todettiin, että tekninen asiakaspalvelu antaa loppuraportin valituksesta myyntikonttorille ja Suomessa suoraan asiakkaalle. Oma tuotekehitys saa myös palautteen jokaisesta valituksesta. "Jokainen asiakas opettaa meitä", sanoi Leino. "Me olemme myynnin henkinen tuki", jatkoi Rekula.

"Konsernista puuttuu yhteinen valitusten käsittelyjärjestelmä. Tehtaat käsittelevät valitukset omissa järjestelmissään", kertoi Leino. Meidän tapamme hyväksyttiin sisäisessä arvioinnissa. ■

Voikkaa sai tunnustusta toiminnastaan, kun DNV:n (Det Norske Veritas) **Keijo Salo** ja **Tuula Leppänen** kävivät marraskuussa arvioimassa Voikkaan toimintajärjestelmän tilaa.

Tuotanto-osastot käytiin kattavasti läpi, koska kyseessä oli ISO 9002 -laatumääräysten uusintatarkastus ja ISO 14001 -ympäristöjärjestelmän määräaikaikainen läpikäynti. Loppuyhteenvetossaan arvioijat totesivat, että Voikkaan järjestelmät ovat hyvin ylläpidettyjä, ja toiminnassa on selkeästi menty eteenpäin. Poikkeamia ei kirjattu yhtään, joitakin toiminnan parantamiseen liittyviä kommentteja annettiin.

Aloituskokouksessa toimintajärjestelmän johdon edustaja, johtaja **Raimo Särkelä** esitteli niitä suuntaviivoja, joiden mukaan tullaan jatkossa etenemään: yhdessä kymiläisten kanssa ollaan määrittelemässä päätoimintoketjuja, jotka korostavat tilauksen valmistamista ja toimittamista siten, että tuloksena on tyytyväinen asiakas. Jos tilauksessa on huomauttamista, hoidamme asiakaspalautteen ja siitä mahdollisesti seuraavan tuotteen kehittämisen ottaen koko ajan huomioon asiakkaan näkökulman.

Jotta päätoiminnot saadaan toimimaan mahdollisimman hyvin, tarvitaan niitä tukemaan toimintoketjuja, jotka mahdollistavat tehtaan tehokkaan toiminnan. Tällaisia ovat esimerkiksi henkilöstön kehittäminen, käynnissäpito, toiminnan johtaminen, talous, materiaali- ja tietohallinto sekä suojelemaan liittyvät asiat.

Eri toimintojen välisten rajapintojen toimivuus ja jatkuvan parantamisen osoittaminen jollain mitattavalla suurella nouse-

vat myös erityisen huomion kohteiksi. Kaiken taustalla ovat konsernin visio sekä arvoihin ja vastuullisuuteen pohjautuvat toimintaperiaatteet.

DNV:n arvioijille esiteltiin myös yhdessä kymiläisten kanssa tehtävän työterveys- ja työturvallisuusjärjestelmän tilannetta osastoilla vaaranarviointineen ja riskikartoituksineen.

VIELÄ TARVITAAN HIENOSÄÄTÖÄ

Tilausten käsittelyssä ja tuotannon suunnittelussa asiakkaan näkökulma on otettava jatkuvasti huomioon. Tähän tähtää Chain-projektissa tehtävä työ: konsernin eri tehtaiden kontaktipinnat asiakasiin yhtenäistetään ja tehtaastavat jatkossa toiminnastaan suoraan tilaavalle asiakkaalle.

Koska käytettävien ohjelmistojen rakentaminen on vielä kesken, näkyy se asiakaspalvelun työkulkujen monimutkaisuutena vielä jonkin aikaa, mihin myös arvioija kiinnitti huomiota.

MFS-linjalla kiinnitettiin huomiota yleiseen siisteyteen. "Meidän on myös jatkossa varmistettava jälkiseuranta hyväksytyille IMA-tehtäville, mistä esimerkkinä oli edelleen toimimaton seisokkilistojen käyttö", muistutti johtaja **Teuvo Solismaa**. Varastoinnissa ja lähetystoiminnoissa ei ollut huomauttamista, myös Notes-sovellusten käyttönotolle kehitetty malli todettiin toimivaksi.

Sisäiseen pelastussuunnitelmaan kaivattiin koko tehtaan henkilökuntaa koskevia harjoituksia tehdaspalokunnan harjoitusten lisäksi.

Johdon osuudessa pidettiin tärkeänä, että Voikkaan ympäristöasioita ohjataan myös kokonai-

DNV:n Tuula Leppänen haastattelemassa puuden vastaanoton väkeä. Päätteen ääressä Kalevi Ukkonen, takana vas. Heikki Virtanen, Reijo Eteläpää, Osmo Hirvonen ja Jouko Rantakokko.

Voikkaalla puun alkuperäketju hallinnassa

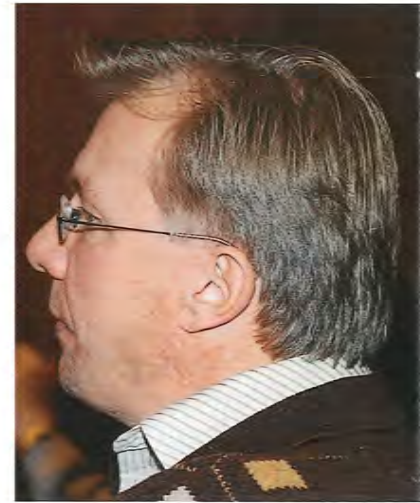
suutena, eikä pelkästään osastotasolla. Kaivattiin mittaria, joka näyttää ympäristöön liittyvien mittauksien kehittymisen, kuten esimerkiksi sen, onko kuitu- ja pastalietteen syntymistä pystytty vähentämään. PK18 tavoitteisiin pääseminen todettiin haastavaksi. Arvioija kyseli myös asiakasvalitusten käsittelyaikamittarin ohjaavaa vaikutusta.

Puun alkuperäketjun dokumentointi ja laskelmat todettiin standardin SMS 1003-1 vaati-

muksia vastaaviksi. Jatkossa Voikkaalla aloitetaan kuidun sertifiointiasteen 12 kuukauden liukuvan keskiarvon seuraaminen. DNV suosittaa Suomen Metsäsertifiointi ry:lle sertifikaatin myöntämistä Voikkaan paperitehtaalle. Hiomien kääntöprojekti on parhaillaan menossa, ja arvioija kiinnitti huomiota toimittajien vaahdosammuttimien vanhentuneisiin tarkastusmerkintöihin. Voikkaan omat turvalaitteistot todettiin olevan kunnossa. ■

Jaakko Pöyry Consultingin hallituksen puheenjohtaja Rainer Häggblom luennoi Kuusankosken teknisten seminaarissa lokakuussa.

RAINER HÄGGBLOM:

Paperin kulutus ei kasvanut tänä vuonna maailmassa

Jaakko Pöyry Consultingin hallituksen puheenjohtaja Rainer Häggblom analysoi kattavasti metsäteollisuuden tilaa Kuusankosken teknisten perinteisessä seminaarissa Lahdessa lokakuussa. Hän totesi mm., että vuodesta 2002 muodostuu kolmas toisen maailmansodan jälkeinen vuosi, jolloin paperin kysynnän kasvu on negatiivinen.

Kysynnän ja kapasiteettien muutoksien arvellaan koko maailmassa olevan tonnimääräisesti samankokoisia. Käyttöasteet todennäköisesti laskevat Länsi-Euroopassa ja Tyynenmeren alueella, koska niissä kapasiteetti on kasvanut kysyntää voimakkaammin.

Sijoitetun pääoman tuotolla mitattuna teollisuus on ohittanut suhdannehuipun. Metsäteollisuus on kuitenkin Häggblomin mukaan paremmassa kunnossa kuin vuosina 1995–1996, jolloin pääoman tuotto oli huipussaan. Euroopan teollisuuden voitot nimitään ylittävät pääoman hinnan ja

nettovelan suhde omaan pääomaan kertoo vahvoista taseista. Viimeisen kolmen vuoden aikana massaa ja paperia valmistavat yhtiöt ovat myös tarjonneet kilpailukykyisiä osinkoja.

SIJOITUKSET REALISTISIA

Häggblom toteaa, että teollisuus on viime vuosina mitoittanut sijoituksensa realistisesti. Tähän ovat vaikuttaneet markkinoiden vaimea kasvu, yritysten fuusiot ja pääomamarkkinoiden paine sijoitusten rajoittamiseen.

Kasvua on haettu yritysostojen kautta, jotka puolestaan ovat aiheuttaneet yritysrakenteiden muutostarvetta. Orgaanisen kasvun korostaminen edellyttäisi Häggblomin mukaan, että merkittävä osa investoinneista käytettäisiin voittoa parantaviin hankkeisiin.

“1990-luvulla kymmenen suurimman metsäteollisuuskonsernin piiriin kuuluvat yritykset kasvoivat keskimäärin kaksi kertaa nopeammin kuin markkinat”, luon-

nehtii Häggblom teollisuuden keskittymisen vauhtia. Tämän päivän suurimmat yritykset ovat lisänneet enemmän ja sulkeneet vähemmän kapasiteettia kuin muut. Uuteen kapasiteettiin tehdyistä investoinneista suurin osa tehtiin kuitenkin jo ennen keskittymisaaltoa. “Jääkin nähtäväksi, muuttavatko aggressiivisesti laajentuvien yritysten fuusiot niiden investointikäyttäytymistä tulevaisuudessa.”

Tutkittaessa yritysten investointeja ja menestystä vuosina 1991–2000 käy ilmi, että yritysostot ovat johtaneet kasvuun, mutta investoinnit parempaan kannattavuuteen. Tästä on todistuksena mm. Haindlin menestys.

Rainer Häggblomin mielestä yritysosto on lakannut olemasta ensisijainen vaihtoehto paitsi kalteutensa, myös aiheuttamiensa rakennemuutosten tarpeiden vuoksi.

Kymin paperitehtaan johtaja Timo Johansson (ylempi kuva) ja johtaja Raimo Särkelä luennoivat myös seminaarissa.

”Mietaa” luotaa ihmismieltä. Juha Mieto luennoi Kuusankosken teknisten seminaarissa.

”On nautinnollinen olotila, kun on toteuttanut sen, mitä on meinannut”

”Onkohan se ihmisellä kunnianhimo vai mikä, mutta kun ihminen huomaa jossain pärjäävänsä, niin sitä rupiaa tosisaan harjoottamahan”, aloitti **Juha Mieto** kertomuksensa itsensä likoon laittamisesta Kuusankosken teknisten seminaarissa lokakuussa.

”Minun kohrallani hiihto oli se. Olin koululaasten SM-kisoos kakkonen neljäntoista ikäisenä. Kakkoseksi pääsee aika kivuttomasti, mutta se voittaminen on aina askeleen päässä. Riipaastahan helposti, mutta ei hevillä päästä ykköspallille”, aloitti Juha elämänsä tutkailemisen.

Nuorukaisena puusepän oppiin mennyt Juha kertoi tehneensä itselleen tukevan palkintokaapin, jota työtoverit ilkkuivat liian suureksi. ”Pian se kuitenkin kävi ahtahaksi”, muisteli mestarihiihtäjä.

Vuonna 1967, edelleen puusepän opissa ollessaan hän muovaili koivuisen pöydänkannen teossa ylitse jääneen puulevyn suksen näköiseksi ja piirsi siihen olympiarenkaat ja pohjalaisittain isolla r:llä ”Renoble”.

”Haave ja unelma oli syntynyt, että joskus sitä mennähän...”

Jos talolle tekee hyvän perustan ja laittaa katon pitäväksi, on se monen sukupolven ikäinen. Samanlainen on ihminen Mietaan mukaan.

”Jos ihminen syö monipuolista ruokaa ja nukkuu tarpeeksi ja jos se hankkii itselleen hyvän peruskunnon, on se rautaane tae jaksaa. Minä tiesin kaksikymppisenä, että pohja ei petä.”

Kun sitten ryhdytään pyrkimään huipulle pitää Mietaan mukaan tietää mistä on kysymys ja ”hallita ittensä”. Pitää osata valita itselle sopiva tapa valmentautua.

”Vaikka olen yksilölajin urheilija, ei se merkitse sitä, että olen yksinäinen susi. Minullakin on ollut kaksi ihmistä, joiden kanssa on ollut hyvä jutella kaikki murheet, läpikotaisin ja saada sitten

uskonvahvistusta.”

Hyvän keskustelutilaisuuden jälkeen oli Mietaan mukaan hyvä taas lähteä lenkille ja todeta, että taas tuli yksi pykälä vauhtia lisää...

Kun perusasiat ovat kunnossa, on Juhan mukaan hyvä siirtää huomio psyykeen. ”Väitän, että ihmisen sielu on huomattavasti hienompi laite kuin mitä professoritason ihmiset ovat keksineet.”

”Aivot ottavat tiedon siitä, mistä on kysymys, mitä pitää vajaan vuoden kuluttua tehdä, olla vaikka aidanvittooksena.”

”Väitän, että kun nämä tiedot päähänsä siirtää, se alkaa käymään hissun kissun kuin rankkitynnyri. Ei joka päivä tarvitse kengännauhoja sitoessa ajatella miksi taas lähdetään lenkille. Se tekee omaa työtänsä ja ehkä silloin tällöin ilmoottaa, mistä tässä oikein on kysymys.”

”On nautinnollinen olotila, kun on toteuttanut sitä mitä on meinannu. Kun pääsee kolmannen harjoitusvedon ylitte kovissa harjoituksissa ja vaikka on seitsemän kovaa vetoa vielä jäljellä, niin vain orotat, että pääset vielä seuraavan riipasemahan. Kun harjoitus on viety läpi, menet kämpille melkein vihellellen, on mahdollista olo: mä pystyin siihen, mä taas tein sen ja taas itseluottamus nousee kaksi - kolme pykälää.”

Ja hyvin tehdyn työn jälkeen olo hyvä, vaikka kultamitalia ei tulekaan.

”Väitän, että jos ihminen on kaikkensa antanut ja tehnyt, se myös hyväksyy sen, että toinen on pareen. Kun mä Wassbergille sadasosalla hävisin niin ajattelin, että pirulauta, lähellä oli, taas piti käydä näin.”

”Mutta kun menin vähäksi aikaa mettähän ja rauhoituin ja tulin kansainvälisen lehdistön eteen, oli siellä loppujen lopuksi kiva olla. Kyllä pitää hyväksyä, jos toinen on pareen. Ja toisaalta se, että me ihmiset ollaan erilaisia, on rikkaus.”

Seuraajan valinta on monivaiheinen prosessi

Nykyaajan työelämässä monet tehtävät edellyttävät erikoistietoja ja -taitoja sekä perinpohjaista koulutusta. Sen vuoksi on tärkeää varmistaa, että työpaikasta pois siirtyvien tehtävät tulevat uudessa tilanteessa hoidetuiksi.

Työvoimasuunnitteluun sisältyvän seuraajasuunnittelun onnistumiseksi on UPM-Kymmenen Global HR:llä yhteinen toimintamalli. Malli sisältää seuraajasuunnittelun prosessinkuvauksen ja eri vaiheiden kuvaukset.

Prosessin päätavoitteena on tunnistaa UPM-Kymmenen avaintehtävät ja -toimet sekä varmistaa hyvät seuraajat.

Usein kysymyksessä ovat johtaja-, päällikkö- ja asiantuntijatehtävät. Kuitenkin missä tahansa työssä, jossa on kysymys erikoistaidoista, on yhä tärkeämpää huolehtia ajoissa ammattitaidon siirtymisestä.

Prosessi alkaa organisaation toiminnan kannalta kriittisten tehtävien ja myös organisaatiosta löytyvien mahdollisten seuraajien tunnistamisella.

Vaikka seuraaja löytyisikin omasta piiristä, on tiedettävä miltei osin tiedot ja taidot vaativat täydennystä sekä suunniteltavan mukainen koulutus.

Seuraajasuunnittelun pääsuuntaviivoista vastaavat konsernin ja toimialan henkilöstöhallinnot sekä paikallinen henkilöstöhallinto. Henkilöstöhallinnon informaatiojärjestelmän toimiessa täysipainoisesti ovat tiedot organisaatiosta, henkilöistä ja osaamisesta kohteellisesti käsiteltävissä. Myös avaintehtävien ja potentiaalisten ehdokkaiden tunnistaminen ja osaamistarpeiden huomiointi on jatkossa mahdollista pitää yllä SAP:n informaatiojärjestelmässä.

Toteutettaessa seuraajasuunnittelua käytännössä on esimiesten ja henkilöstöhallinnon vastuulla määritellä tehtävät, joihin tarvitaan seuraajasuunnitelma. Tämän pohjana on liiketoimintasuunnitelma, jonka perusteella päätetään tarvittavista tehtävistä ja niiden vaatimuksista.

Tulevaisuudessa henkilöstön ikärakenteesta johtuen huolellinen seuraajasuunnittelu ja siihen liittyvä osaamisen varmistaminen tulee yhä tärkeämmäksi. Tavoitteenahan on löytää oikeat ihmiset oikeille paikoille ja luoda myös mahdollisuuksia henkilökohtaiseen kasvuun ja kehittymiseen.

Tulevaisuudessa henkilöstön ikärakenteesta johtuen huolellinen seuraajasuunnittelu ja siihen liittyvä osaamisen varmistaminen tulee yhä tärkeämmäksi. Tavoitteenahan on löytää oikeat ihmiset oikeille paikoille ja luoda myös mahdollisuuksia henkilökohtaiseen kasvuun ja kehittymiseen.

Yksikin

sytytetty kynttilä poistaa pimeyttä

Oma joulun odotukseni alkoi tänä vuonna adventin aattona Sairaalanmäen päiväkodin lasten kanssa. Sytytimme ensimmäisen kynttilän. Odotuksen alku kosketti meitä.

Tehdas, Sairaalanmäki ja kirkko ovat kuusankoskelaisille tuttuja. Kirkossa laulettiin ensimmäisenä adventtina Hoosianna. Sen kaiku ei välttämättä vielä kantanut sairaalalle ja tehtaalle, mutta ei hätää. Uskon, että joulun odotus ja valmisteleminenkin on alkanut ajoissa. Myöhäinenkin ehtii vielä mukaan.

Odotuksessa on mukana sekä perinnettä että uutta. Valmistelut kattavat siivouksen ja ruokien varaamisen ja valmistamisen, lahjojen miettimisen ja hankkimisen. Ei pidä unohtaa joulukuusta ja tähteä sen latvasta. Hyvät ja lämpimät ajatukset ovat myös tärkeitä. Jokainen ihminen tarvitsisi turvallisen tiedon, että on ainakin yksi ihminen, joka ajattelee ja toivoo hänelle hyvää. Marialla ja Joosefilla oli ainakin toisensa.

Kysymys ei ole valmistelujen runsaudesta, ulkoisesti vaatimatonkin juhla voi olla paljon antava. Siellä missä toista kuunnellaan myös sydämellä, voi viritä toivo ja luottamus. Betlehemiin matkajat eivät tänäkään jouluna kohtaa idylliä. Maailma on kova. Joulunkellot eivät välttämättä kuulu selvästi läpi taistelujen. Yksikin sytytetty kynttilä poistaa pimeyttä maailmasta.

Tässä on meidän mahdollisuuksiemme ja kutsumme. Tehtaalla, Sairaalanmäellä, kirkossa ja kodeissamme meillä on joulun odotuksessa yhteinen tehtävä: Etsiä sellaista joulumieltä, joka kuulisi viimeistään aattoyönä hiljaisten joulunkellojen soivan. Niiden sanoma kuuluu kaikelle kansalle. Kenenkään ei tarvitse ajatella jäävänsä ulkopuolelle.

Seimen lapselle ei ollut tilaa majatalossa. Hän joutui tallin oljille. ”Tohdimmeko taputtaa aasia ja vasikkaa?” Joulun sanomaan kuuluu, että käydään rohkeasti peremmälle tallin hämääseen. Jou-

luevankeliumin yötyöläiset eivät hätkähdä mukaantuloamme, vaan ilahtuneina toivottavat meidät tervetulleiksi oikeaan jouluun, jossa armo ja ilo kohtaavat.

Tahdon rohkaista teitä toteuttamaan oman perinteenne mukaisen joulun. Lisäksi olisi hyvä varata hetki veisata yhdessä seurakunnan kanssa tai itsekseen hyräillä Enkeli taivaan lausui näin... Joulurauha tahtoo antaa lepoa ja virkistystä. Jouluevankeliumi ei pakota eikä pauhaa.

Toivon, että yhteiset ja omat jouluvalmistelumme sekä odotuksemme valmistaisivat juhlan, missä saisimme ja voisimme antaa ainakin yhden sellaisen lahjan tai hetken, jolloin tuntuisi, että tässä on minun jouluni.

Sytytä kynttilä!

Ilkka Käki
johtava sairaalapastori

Ihmisiä kydötety

virtaa

vapaa-aikaan

UPM-Kymmene Oyj, Kuusankosken tehtaiden julkaisu 2003

Ota tämä liite talteen!

Sisältöä

Sivuilla

2-15

Kuusankosken tehtaitten lajivastaavat yhteystietoineen.

5

Kuusankosken tehtaitten liikuntatyöryhmän jäsenet

8-9

Liikuntatapahtumakalenteri 2003

6-7, 10-11, 12

Aktiiviset liikkujat kertovat hyvistä kokemuksistaan harrastuksensa parissa

14-15

Kuntoilijan tietopaketti

Toimitus: Santtu Aitala, Sari Knihtinen, Ulla Parikka, Anssi Pälvisalo, Leo Suokas, Marjo Ukkonen, Paul Wilander
Taitto: Ulla Parikka
Kirjapaino: Esa Print Oy, Lahti
Kuvaerottelut: Repronet Oy, Lahti
Paperi: Kannet NOVAtch Gloss 150 g/m², kaksoispäällystetty painopaperi, sisus: NOVAtch Single Matt 100 g/m², konepäällystetty mattakalanteroitu painopaperi

Huolehditaan itsestämme

Kuusankosken tehtaita työskentelevien keski-ikä on 45 vuoden tienoilta. Eläkkeelle on vielä matkaa, mutta emme ole enää nuorukaisiakaan. Jotta jaksaisimme tehdä työtä ja nauttia elämisestämme, nousee liikunta ja itsestään huolehtiminen yhä merkittävämpään asemaan.

Tutkimuksissa on todettu, että suomalaisten harrastusliikunta on lisääntynyt viimeisen 25 vuoden aikana, mutta samalla jokapäiväinen työmatka- ja muu arkiliikunta on vähentynyt. Alle puolet aikuisväestöstä liikkuu tutkimuksen mukaan terveytensä kannalta riittävästi.

Meillä Kuusankoskella on hyvät mahdollisuudet liikkumiseen. On riittävästi liikuntatiloja, mutta myös erinomaisia ulkoilureittejä. Tehtaiden ihmisiä on vuosikymmeniä kannustettu liikkumaan. Mielestäni meidän liikuntakulttuurimme onkin varsin hyvällä tasolla. Siitä osoituksena ovat erilaisten urheilujoukkueidemme ja yksilöidemme menestykset myös valtakunnallisesti.

Meillä on siis hyviä kilpaliikkuja. Kun vaeltelen Kuusankosken ympäristössä koiran kanssa tai yksikseni hölkäten, vastaan tuleekin usein tuttuja liikkuvia yhtiöläisiä. Siitä voisin vetää johtopäätöksen, että itsestään huolehtivia liikkuvia ihmisiä on yhtiössä paljon. Osa

meistä on kuitenkin myös aika passiivisia.

Esitänkin yhdeksi ensi vuoden teemaksi itsestään huolehtimisen. Mietitään osastoilla ja työpaikoilla, mitä voisimme tehdä hyvän kunnan ja terveyden edistämiseksi. Kannustetaan toisiamme liikkumaan, yhdessä ja yksin.

On myös syytä muistaa, että hyvä olo ei synny vain liikkumalla. Se syntyy mukavista harrastuksista, kauniista asioista, taide-elämyksistä, musiikista ja monista muista pienistä tapahtumista. Se syntyy myös siitä, että välitämme toisistamme ja annamme toisillemme mahdollisuuden tuntea hyvää oloa.

Martti Purmonen

AMMUNTA Kymi

Pertti Elg,
050-541 4193

Voikkaa

Markku Nenonen, 53317, 0400-712982
Kari Haaraoja, 53446, 040-5640007

BILJARDI Voikkaa

Pekka Tujunen,
86-53395

pistooli
haulikko
hirvi

Vapaa-ajan liikuntatoiminnan organisaatio

Anssi Pälvisalo

Liikuntatyöryhmä liikuttaa

Kymen ja Voikkaan vapaa-ajan liikuntatoimintaa pyörittävät **Leo Suokas** Kymiltä ja **Paul Wilander** Voikkaalta. Heillä on apunaan laaja verkosto innokkaita liikunnan harrastajia. Kymillä sekä Voikkaalla on kussakin lajissa lajivastaava, jonka tehtäviin kuuluu aktivoida yhtiöläisiä harrastamaan ja liikkumaan kukin oman lajinsa parissa. Lajivastaavien yhteystiedot saat tästä julkaisusta.

Tärkeä elementti liikunta-asioissa on yhteistyö kaupungin ja paikkakunnan urheiluseurojen kanssa.

Viime kädessä liikunnan asioista päättää henkilöstöhallintojohtaja **Martti Purmonen**. Työsuhdehallintopäällikkö **Anssi Pälvisalo** puolestaan yhdessä Leon ja Wilun kanssa kehittävät toimintaa ja vastaavat budjetoinnista.

Ylimpänä päättävänä elimenä liikunta-asioissa toimii liikuntatyöryhmä. Siinä on edustus kaikista henkilöstöryhmistä sekä työterveydestä. Sen tehtäviin kuuluvat palkitsemisen suunnittelu, liikunta- ja kulttuuritoiminnan aloitteet, tiedottaminen, lajivalikoiman suunnittelu ja yhteistyö lajivastaavien kanssa.

Liikuntatyöryhmän jäsenet toivovat saavansa palautetta, ideoita ja ehdotuksia vapaa-ajan toiminnan kehittämiseksi entistä paremmaksi ja mielekkäämmäksi. Ota rohkeasti yhteyttä!

GOLF

Kymi

Petteri Metiäinen,
86-52875

Voikkaa

Pekka Vesanto,
86-53349

HARRASTUS-
LIIKUNTA

Kymi

Heli Niilola,
52294

Voikkaa

Paul Wilander,
86-53366

Santtu Aitala

Kari Iiskola

Sari Knihtinen

Jukka Nokelainen

Marja Nuppola

Anssi Pälvisalo, puh.joht.

UPM-Kymmenen Kuusankosken tehtaitten liikuntatyöryhmän jäsenet

Martti Purmonen

Ismo Salminen

Leo Suokas

Maija Uronen

Ilpo Westman

Paul Wilander

HIIHTO

Kymi

Tero Puranen,
52701

Voikkaa

Tapio Nikkilä,
53196

JALKAPALLO

Kymi

Marko Helkala,
86-52683

Voikkaa

Matti Pakkanen,
53146, 53126

”

innostus juoksemiseen syntyi kolmisen vuotta sitten, kun koiramme kunto sairastumisen myötä heikkeni niin paljon, ettei siitä enää ollut minulle lenkkiveriksi”, kertoo **Arja Mellanen** Kymin henkilöstöhallintopalvelusta. Hän oli muutaman vuoden sitä ennen tehnyt koiran kanssa pitkän iltalenkin tosi rivakasti kävelen samaan aikaan, kun puoliso oli juoksulenkillä.

Yksin kävelylenkillä käynti ei tuntunut ollenkaan mukavalta, ja niinpä hän päätti kokeilla juoksemista, johon sitten jäikin ”koukkuun”. Arja oli kokeillut aiemmin muitakin liikuntalajeja, mutta ei ollut innostunut niistä.

JUOKSEMALLA KUNTOA JA TERVEYTTÄ

Juoksemista Arja harrastaa nykyisin ympäri vuoden. Laji tuntuu omalta ja lenkille lähtö töiden jälkeen on helppoa.

Hyvä puoli juoksulenkeissä hänen mielestään on se, että voi valita lähtöajan ja -päivän itse. ”Viikossa käyn lenkillä kolme, neljä kertaa ja pisimmillään juoksen kymmenen kilometriä. Juoksen enimmäkseen pyöriteitä pitkin Kuusankosken keskustan tai Kouvolan suuntaan.”

Juoksemisen myötä Arja on

KUVA: SOILE KÄRHÄ

Arja Mellanen nauttii juoksemisesta. Hän käy lenkillä kolme, neljä kertaa viikossa ja juoksee pisimmillään kymmenen kilometriä kerralla.

Arja juoksi ”koukkuun”

huomannut yleiskuntonsa kohenneen tuntuvasti. ”Kun olemme perheessä yhdistäneet kevyen ruokavalion liikuntaan, niin paino on pudonnut ja mm. kohollaan ollut veren kolesteroliarvo on palautunut suositusarvoon”, Arja kertoo. Niska-hartiavaivoistakaan hänen ei ole tarvinnut kärsiä, vaikka työ on lähes kokopäiväistä tietokoneen ääressä istumista.

SAUNA KRUUNAA NAUTINNON

Työpäivän jälkeen Arja lähtee yleensä juoksulenkille melko pian kotiin saavuttuaan. Hän on huomannut, että juostessa eivät ajatukset kierrä päivän tapahtumissa kuten kävellessä, vaan matkaa taittaessaan sitä keskittyy siihen omaan suoritukseensa ja kehonsa kuuntelemiseen. Lenkin jälkeen mieli on virkeä. ”Kun vielä käy saunassa tai suihkussa, niin sitä on kuin uusi ihminen aloittamaan kotitöitä tai mitä tahansa muuta”, Arja hehkuttaa.

Juoksemisesta on tullut Arjalle ja hänen miehelleen yhteinen harrastus. He lähtevät lenkille yleensä samaan aikaan, vaikka kumpikin valitsee oman reitin. Toisella paikkakunnalla opiskeleva tytär käy myös juoksulenkeillä muun liikunnan lisäksi.

JUOKSU JA KÄVELY

Voikkaa

Ilpo Westman,
86-53252

JÄÄKIEKKO

Voikkaa

Markku Puranen,
86-53214

KALASTUS

Voikkaa

Jukka Stenberg,
040-702 7982

Ulkona liikkuminen on suuri nautinto

onille liikuntaa harrastaville **Kaarlo Timonen** on tuttu. Hän on yleensä ensimmäinen, joka hiihtää latukoneen jälkeen Nauhan tai Anhavan majalle. Liikuntavuotia Kaarlolle on kertynyt jo 81. Muistinsa mukaan hän aloitti liikuntaharrastuksensa kymmenen kuukauden ikäisenä.

Kaarlo on viettänyt eläkepäiviä jo 20 vuotta. Jokaiseen päivään on kuulunut liikuntaa tavalla tai toisella. Hiihto on hänelle lajeista ykkönen. Keskimäärin Kaarlolle kertyy talven aikana hiihtokilometrejä 2000–2500, viime vuosina tosin hieman vähemmän. "Hiihtäminen on nykyisin paljon helpompaa kuin ennen, koska ei tarvitse itse aukoa latua umpihangessa", hän toteaa ja antaa kiitosta Kuusankosken kaupungille Nauhan ja Anhavan latujen erinomaisesta kunnosta.

Kaarlön nuoruuden aikojen tuttu oli Suomen huippuhihtäjä **Benjam Vanninen**, joka oli sotien jälkeen vuosien ajan hänen seurakaverinsa ja kilpakumppaninsa. Kaverukset edustivat Harlun Urheilijat -seuraa Laatokan Karjalassa. Kaarlön hiihtoharrastus lienee ollut kannustimena myös omille pojille, **Raimolle** ja **Jukalle**, jotka voittivat aikanaan yhdistetyn hiihdossa SM-mitaleita.

Yhtiön järjestämiin liikuntatempauksiin ja kuntokorttiliikuntaan Kaarlo on osallistunut aina. "Päivittäisellä liikunnalla saa elämään laadua ja vireyttä sekä henkistä kestävyyttä", hän muistuttaa.

Perti Nulpponen (vas.), Ari Wahlberg, Ari Virtanen ja Jarmo Salminen kannustavat keilaamaan.

Keilaamalla kuntoon

yMiKy ry. on toiminut paikkakunnalla lähes kaksi vuotta. Keila-seuran puheenjohtajana ja Kymin lajivastaavana toimii **Veli-Matti Pynnönen**. Aloite seuran perustamiseksi tuli Kymin arkkisalaisten piiristä. Nykyisin seuraan voivat kuulua myös voikkaalaiset.

Keilaajien halu harrastaa lajiaan enemmän puolsi oman seuran perustamista, koska vain rekisteröidyn yhdistyksen jäsenet voivat osallistua virallisiin keilailuliiton järjestämiin tapahtumiin.

Innokkaita jäseniä on nykyisin parisenkymmentä. Omissa kisoissa voi pelata kuka tahansa ilman kilpailulisenssiä. Tarjolla on UPM-Kymmenen mestaruuskisat,

Firma SM ja ystävyysotteluita.

Seurassa voi myös rekisteröityä valtakunnallisesti. Rekisteröitymisen jälkeen on kilpailtu joukkuekilpailuissa ahkerasti. On osallistuttu moniin ja monentasoiisiin koiotuksiin.

Yksilötasolla jäsenet ovat osallistuneet valtakunnallisiin kilpailuihin eri puolilla Suomea.

Keilailuseura haluaa koota kaikki UPM-Kymmenen kuusankoskelaiset harrastajat yhteen, myös eläkeläiset sekä aloittelevat keilaajat ovat tervetulleita mukaan.

Jäsenistölle on tarjolla valmennusta ja opastusta. Porukka harjoittelee sekä Kouvolan että Kuusankosken keilahalleissa.

KAUKALOPALLO Voikkaa

Ari Leskinen,
0400-990810

KEILAUS Kymi

Veli-Matti Pynnönen,
53691,
0400-557765

Voikkaa

Rami Lehtomäki,
86-53415,
040-8383443

KORIPALLO Kymi

Tapio Saarinen,
040-5068501

UPM-Kymmene Kuusankosken tehtaiden ja Kuusank

TAMMIKUU HELMIKUU MAALISKUU HUHTIKUU TOUKOKUU KESÄKUU

Luistelutapahtuma
Kuusankosken
urheilupuistossa.

Avantouintia
Virtakiven saunalla,
naiset ke klo 14–21
miehet pe klo 14–21

KKI (Kunnossa
Kaiken Ikää)
-ryhmien kevät-
kauden toiminnan
käynnistyminen.

Liikuntaretki
Pajulahden urheilu-
opistolle.

Lasketteluilta
Mielakassa.

Lumikenkäkävelyretki
Ojastenpellon
maastossa 15.2.

Laturetki Nauha,
Anhava,
Myllytöyry.

Liikuntaretki
Pajulahden urheilu-
opistolle.

Suomen
Luisteluliiton
luistelupäivä
Kuusankosken
urheilupuistossa.

Hiihtolomaviikon
liikuntaa (mm.
lasten hiihtokoulu)
24.–28.2.,
Hiihtomaa ja
uimahalli.

AARNI-
ulkoilutapahtuma
8.3. Eerolan
Golfkeskuksessa.

Ui kesäksi kuntoon
-kampanja
16.3.–30.4.
Kuusankosken
uimahallissa.

Perheluistelu-
iltapäivä 29.3.
Kuusankosken
jäähallissa.

OMATOIMISTA
LIIKUNTAA
HALUJEN
MUKAAN.

Sauvakävelyt
alkavat, uimahallin
alaparkki 8.5.

Urajärven
ympäripyöräily
29.5., lähtö Spar
Marketilta.

Päiväkotilaisten
jalkapalloturnaus
Kuusaan
pallokentällä.

Kymenlaakson
pyöräviesti
Rantahaka–Leikari.

Kymenlaakson
pyörävaellus touko-
syyskuu,
rastikohteita.

Istumajumppaa
maanantaisin
2.6.–11.8.
Kuusankoskitalon
pihalla.

Puistojumppaa
tiistaisin
3.6.–12.8.
Kuusankoskitalon
rantapuisto.

Joidenkin tapahtumien ajankohta on vielä avoin. Seuraa ilmi

KUNTOSALIT Kymi

Voikkaa

LASKETTELU

Kymi

Voikkaa

Heikki Tiihonen,
86-52863

Santtu Aitala,
86-53205

Minna Mustonen,
045-676 2566

Lasse Makkonen,
86-52871

Jorma Henner,
53344,
040-7181698

Kuusken kaupungin yhteiset liikuntatapahtumat 2003

HEINÄKUUKU	ELOKUUKU	SYYSKUUKU	LOKAKUUKU	MARRASKUUKU	JOULUKUUKU
<p>KIRMAILUA LOMALAITUMILLA!</p>	<p>Petankkiturnaus Sommelon rantapuistossa.</p> <p>Luontoretki/ luontokirkko 5.8. Nauhan maastossa.</p> <p>Liikuntalajien lajiesittely 15.8., urheilutalo/ liikuntalaitokset.</p>	<p>Valkealan eräkävelyretki 20.9., Pohjois-Valkeala.</p> <p>Sauvakävelyvaellus Anhavaan 21.9., lähtö Kuusankosken uimahallilta</p>	<p>Sportti-ilta 14.10. Kuusankoskitalossa.</p> <p>Maaailman kävelypäivä – tunti aikaa liikunnalle 26.10., uimahalli– Nauhan maasto.</p> <p>Salibandyturnaus urheilutalossa.</p>	<p>Tanssin alkeet, urheilutalo.</p>	<p>Avantouintia Virtakiven saunalla, naiset ke klo 14–21 miehet pe klo 14–21</p>

noittelua!

LENTOPALLO

Kymi

Terho Kukkola,
040-585 8065

Voikkaa

Kari Iiskola,
0400-151 263

Tarja Stenberg,
0400-435 932

MELONTA Voikkaa

Pertti Liukka,
050-357 5930

KYMPILLÄ ON KIVAA!

Naisten ikioma liikuntatapahtuma

Naisten Kymppi on säilyttänyt hyvin paikkansa vuosittaisena urheilutapahtumana myös Kymin ja Voikkaan naisten keskuudessa.

Ensimmäiset reissut Kympile tehtiin Kymiltä 80-luvun puolesta välissä. Innostus oli kova. Yhteisiä treenejä pidettiin viikottain, joten lähtijät olivat hyväkuntoista joukkoa.

Muutaman viime vuoden aikana Kymi ja Voikkaa ovat yhdistäneet voimansa. Paikkoja on varattu Kymille 25 ja Voikkaalle 25. Osanottajista ei ole ollut pulaa. Innokkaimmat kyselevät jo osallistumisesta seuraavan vuoden Kympile paluumatkalla edelliseltä reissulta.

Puitteet ovat olleet mahtavat. Iloinen ja elämyksellinen liikuntatapahtuma on hyvin suunniteltu lähes 20 000 henkilön osanottajamäärästä huolimatta.

Monet osallistujaryhmät pukeutuvat yhtenäisiin tunnelmaan sopiviin asusteisiin, joista sitten parhaimmat asut palkitaan. Mukana vilahtelee kissanaisia, leijonia, lemmiä, avaruusolentoja jne.

Karnevaalihenkinen tapahtuma alkaa jo hyvissä ajoin aamulla yhteisellä jumpalla.

Ohjaajat antavat venyttelyohjeita ja vinkkejä matkaa varten. Mukana on aina joku viihdemaailman tähti vauhdittamassa lähtöä.

Lähtijät on yleensä jaettu kolmeen eri ryhmään, juoksijat ensin, sitten hölkkääjät ja lopuksi

kävelijät ja sauvakävelijät.

Reitti vaihtelee muutaman vuoden välein kierrellen pitkin Helsingin kauneimpia maisemia ja nähtävyyksiä. Liikennejärjestelyt Helsingin keskustan osuksilla ovat poliisien ohjauksessa, juoksijoiden ylittäessä katuja ja risteyskiä.

Tunnelma on iloisen riehakas. Kaikki kiirehtivät omaan tahtiinsa kohti stadionin nurmikkoa, jonne on varattu juotavaa ja pientä purtavaa.

Juoksijoille lauletaan serenadeja ja soitetaan menomusiikkia reitin varrella. Monet yritykset ovat myös laittaneet herkku-pöytiä omille osallistujilleen.

Naisten Kymppi valittiin vuoden 1999 harrasteliikuntatapahtu-

maksi. Se on Suomen Urheiluliiton omistama tapahtuma, jonka tuotto käytetään lasten ja nuorten liikunnan tukemiseen.

Vuosi 2003 tulee olemaan 20-vuotisjuhlavuosi. Tapahtuma järjestetään 25. toukokuuta poikkeuksellisesti Finlandiatalon ja Töölönlahden ympäristössä. Juhlavuoden tapahtumassa tulee olemaan paljon uutta ohjelmaa ja yllätyksiä osallistujille. Reitin varrella on koottu ohjelmaa, musiikki-, performance- ja tanssiesityksiä. Samalla voi tutustua myös Finlandia taloon ja Aurora-toriin, jonne on kasattu esittely-, näyttely- ja hoitopisteitä.

Odotamme innolla ensi kevään tapahtumaa. Tervetuloa mukaan Kymin ja Voikkaan naiset!

NAISLIIKUNTA Kymi

Naisten kymppi, aerobic

Marjo Ukkonen, 86-53543

Hannele Hyökkäri, 53556

Eija Kalenius, 040-726 0328

Voikkaa

Tiina Lakimo, 53317
Tuija Iiskola, 0400-756 433

PESÄPALLO Kymi

Matti Nuija, 86-52992

Suunnistus on kilpata-
solla yli satavuotias
urheilulaji. Ensimmäiset kilpailut juostiin Ruotsin armeijassa jo vuonna 1888. Ensimmäinen hiihtosuunnistuskilpailu järjestettiin Norjassa vuonna 1899. Suomessa kilpaileminen aloitettiin vuonna 1923.

Suunnistustaito on hyödyllinen, vaikka suunnistusta ei kilpatasolla harrastaisikaan. On mukavaa liikkua maastossa, esimerkiksi sieni- ja marjaretkillä, pelkäämättä koko ajan eksyvänsä. Nykyisin retkille lähdettäessä suositellaan otettavaksi ”kännykkä” mukaan. Se on tietysti ihan hyvä, mutta maastossa on vielä paljon paikkoja, joihin ei GSM-verkko yllä.

Ensiarvoisen tärkeitä, myös palo- ja pelastustoiminnalle, ovat paikkansa pitävät kartat. Kuusankosken ympäristöstä on tehty monia suunnistuskarttoja ja niitä tehdään koko ajan lisää. Kuusankosken Urheiluseuran suunnistusjao-
stolta voi tiedustella lähiympäristön karttoja.

ILTARASTIT HYVÄÄ HARJOITUSTA

Suunnistuksen jaloja taitoja voi kesäaikaan oivallisesti harjoitella Kouvolan Sanomien iltarasteilla, joita pidetään kerran tai pari viikossa.

Jo toista vuotta peräkkäin ovat UPM-Kymmenen Voikkaan ja

SUUNNISTA LUONTOON!

Suunnistustaitoinen ei eksy

Kymi Paperin henkilökunta voi neet osallistua iltarasteille ilmaiseksi. Riittää, kun kilpailupaikalla kirjoittaa nimensä UPM-Kymmenen vihkoon. Iltarastien yhteydessä juostaan myös tehtaitten sarjasuunnistukset.

Kauden lopussa lasketaan pisteet yhteen ja parhaat palkitaan. Iltarastipaikat ilmoitetaan muutamaa päivää ennen kulloistakin tapahtumaa Kouvolan Sanomissa. Kuusankosken Urheiluseuran suunnistajat auttavat mielellään aloittelijoita alkutaipaleella lajin pariin.

TURVALLINEN HARRASTUS

Suunnistusta, erinomaista luon-

nossa liikkumismuotoa, voi turvallisesti harrastaa jo alle 10-vuotiaana. Sarjat suunnistuskilpailussa vaihtelevat 8–80 ikävuosien välillä. 10-vuotiaaksi asti suunnistetaan metsään vedettyä yhtenäistä narua pitkin, joten eksymisvaaraa ei ole. 10–12 vuotiaat käyttävät tukenaan tätä samaa narua, vaikka rastit eivät olekaan aivan narun vierellä. Tätä kutsutaan ”tukireitti”-suunnistukseksi.

Kilpasuunnistuksessa kaikki yli 12-vuotiaat kilpailevat ilman maastoon vedettyä narua. Kompassi on myös välttämätön apuväline vanhemmilla ikäluokilla.

Sekä iltarasteilla että varsinaisissa kilpailuissa on laadittu hyvin

monen tasoisia ratoja, joista jokainen voi valita omalle kun-
nolleen ja taidolleen sopivimman.

Helpoimmat radat kulkevat polkujen ja muiden selvien maastomerkkien läheisyydessä ja ovat pituudeltaan 2–3 kilometriä. Vaa-
tivimmat radat on pyritty laatimaan niin, että aktiivisuunnistajatkin joutuvat tekemään töitä toissaaan rastien löytämiseksi. Pissimmät radat voivat iltarasteillakin olla 7–8 km.

Suunnistuksen lajivastaavana Voikkaalla on **Jari Eklund** ja Kymillä **Eero Pasanen**.

Kymi

Jukka Ojonen,
86-53652

Voikkaa

Matti Koste,
53401, 050-3078970

Kymi

Lassi Kukkola,

Voikkaa

Ari Mäkinen,
05-3280772

Heimosen perheessä on yhdessä tekemisen meininki

Heimosen perhe: isä Pentti, äiti Leena ja lapset Jarkko, Jani ja Jonna, ovat

liikunta- ja kilpailumisiä henkeen ja vereen. Lapsista Jarkko on jo aikuinen ja muuttanut omilleen. Jani käy ammattikoulua ja Jonna on ala-asteikäinen koululainen.

HIIHTO ON YLTSE MUIDEN

Leena harrasti nuorena kilpahiihtoa. Äidin lajirakkaus ohjasi myös esikoisen hiihtämään ja innostus kasvoi vuosi vuodelta vieden pojan lopulta kokonaan mukanaan.

Niin kävi sisaruksillekin ja nykyisin kaikki lapset harrastavat kilpahiihtoa, josta on tullut perheen yhdistävä harrastus. Äiti hoitaa tarvittaessa kuljetukset, isä voitellut ja lapset harjoittelut ja kilpailemisen. Jarkko on ehtinyt kokeilla lisäksi muutakin liikuntaa: soutua, jääkiekkoa, pyöräilyä mm. Jani harrastaa hiihdon lisäksi sukellusta. Jalkapallokin on tullut tutuksi molemmille pojille.

Välit perheenjäsenen kesken ovat harjoitus- ja kilpailutilanteissa kaverilliset. "Yhdessä tekeminen lisää murrosikäisten kanssa vietettävää yhteistä aikaa, mikä on tärkeää", Leena tietää. Hiih-

toasioista keskustellaan eri tii- moilta välillä kiivaastikin. "Rat- kaisuun ja sopuun päästään kuitenkin aina viimein." Heimosen perheessä yhdessä tekeminen ja liikkuminen on tullut luontevaksi tavaksi elää, mikä ei murros- ikäisten lasten kanssa aina ole itsestään selvää.

Lasten ollessa pieniä äidin kuljetuspalveluita ja ohjausta tarvittiin päivittäin. "Olin heidän mukanaan harjoituksissa hiihtäen, kävellen tai pyöräillen", Leena muistelee. Nykyisin Leena hoitaa oman liikuntansa sillä aikaa, kun lapset harjoittelevat.

Talviaikaan pitävät suksien ja varusteiden huolto isä-Heimosen kiireisenä. Voiteluasioita on opiskeltava koko ajan, että pysyy kehityksessä mukana. Hän antaa myös voitelukoulutusta ja -opastusta kiinnostuneille. Taidot ovat tiedossa ja käytössä valtakunnallisella tasollakin. Voitelu on tärkeä osa kilpailumenestystä.

ELÄMÄÄ HARRASTUKSEN EHDOLLA

Kilpailuharrastus säätelee perheen elämää ja sen ehdoilla on pitkälti eletty. "Pyykinpesu ja ruuanlaitto on hoidettava.

Huolto kuljetuksineen, muonituk- sineen ja saunan lämmityksineen lohkaisee ison osan vapaa-ajasta", Leena tietää.

Heimosen perheessä arvoste- taan yhtiön tarjoamia liikuntahar- rastusmahdollisuuksia ja -tapa- tumia. "Jokaiselle on jotakin, jos vain itsellä on halua", Leena us- koo. Kuntoilupalkinnot ovat mo- nelle hyvä pörkkana harrastaa.

LIIKUNNASTA TULEE ELINIKÄINEN TAPA

Heimosen perhe on tiiviisti muka- na myös urheiluseurotoiminnassa. Pilkanmaan Pilkkeen toiminta työllistää niin paljon kuin ehtii ja haluaa tehdä. Leena ja Pentti ko- kevat tärkeäksi olla mukana autta- massa ja järjestämässä liikunta- mahdollisuuksia lapsille ja nuoril- le. Kun oppii nuorena liikkumaan, se jää usein elinikäiseksi tavaksi. Liikunta ja urheilu kasvattavat myös sosiaalisia taitoja.

Kaikki liikuntaharrastuksen mukanaan tuoma hyvä: ystävät, laadukas elämä ja henkinen vireys kantavat pitkälle ihmisen elämäs- sä. "Kaikki syyt olla lähtemättä lenkille ovat tekosyitä", Leena muistuttaa.

Heimosen perheen yhteinen harrastus on hiihtäminen. Kuvassa edestä alkaen Jonna, äiti-Leena, Jani, ja isä-Pentti.

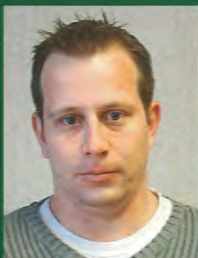
RULLALUISTELU Voikkaa

Hannu Jarva,
86-53175

SALIBANDY

Kymi
Jarkko Niemi,
52701,
050-5171870

Johanna Käätä,
86-52059

Voikkaa
Ismo Kamesaki,
040-5451198

Nina Kylmäaho,
045-634 2231

“Ihmisisä on liikavoimaa, jonka täytyy saada purkautua ja joka kaikkein edullisimmin purkautuu juuri urheiluun.”

(Kymi-Yhtymälehti 1950/J.V.)

Liikuntaa kautta vuosien

apaa-ajan liikuntaan kiinnitettiin yhtiön taholta huomio ensimmäisen kerran todennäköisesti vuonna 1927, jolloin palokunnan toimesta järjestettiin sekä yhtiön henkilöstölle että heidän lapsilleen hiihtokilpailuja.

Seuraavana vuonna yhtiölle palkattiin päätoiminen liikunnanohjaaja vapaa-ajan liikuntaharrastusten hoitajaksi.

Suuren suosion saivat samasta vuodesta alkaen pidetyt prosenttihihdot, joissa kilpailtiin siitä, kuinka aktiivisesti kukin osasto osallistui hiihtoihin.

Liikunnanohjaaja ehti toimia tehtävässään vain parisen vuotta ennen eroamistaan. Väli vuosien jälkeen hänelle palkattiin seuraaja vuonna 1940. Siitä lähtien liikunta-asioiden hoitaminen on ollut päätoimisesti yhden tai useamman henkilön tehtävänä.

Alkuvuosien liikuntatoiminta

oli tarkoitettu virkistykseksi ja vaihteluksi arkisen työn lomaan. Erilaisten massahiihtojen ja -kävelyjen avulla pyrittiin ihmisiä ohjaamaan liikuntaharrastuksen pariin. Kun yhtiö sittemmin rakennutti urheilukenttiä, hyppyrimäkiä, uimalaitoksia, tenniskenttiä sekä raivautti hiihtoreittejä, suuntautui liikunta enemmän kilpaurheilulliseksi.

Ensimmäiset yhtiötason hiihtokilpailut ja kesämestaruuskilpailut järjestettiin Kuusankoskella 1937, jolloin osanottajia oli kaikilta silloisilta tehdaspaiikkakunnilta. Kesäurheilukilpailut pidettiin 14. ja 15. elokuuta. Kisoihin osallistuivat Kymintehtaan, Voikkaan, Hallan, Verlan, Högforsin ja Läskelän tehtaiden edustajat. Kilpailuohjelmaan kuului 3-ottelu (100 metrin juoksu, kuulantyöntö ja korkeushyppy), ruotsalaisviesti, 3000 metrin juoksu sekä jalkapallo-ottelut. Osallistujat oli valittu tehtaiden aiemmin pidetyissä kar-

sintakisoissa. *“Voikka voitti tehtaiden välisen kolmiottelun ja ruotsalaisviestin, Halla jalkapallokilpailun ja Askola 3,000 m. juoksun.”*, kertoo Kymi-Yhtymälehti numero 2/1937.

KOHDERYHMÄKSI KOKO HENKILÖSTÖ

1940-luvun loppupuolella palattiin jälleen koko henkilöstöön kohdistuvan liikuntaharrastuksen pariin erilaisten harrastuskilpailujen muodossa. Ensimmäiset järjestettiin 1947.

Tämä alue onkin painottunut yhtiön liikuntatoiminnan perimmäisenä ajatuksena edelleen. Henkilöstön liikuntaharrastuksen lisäksi huomio kohdistettiin myös heidän lapsiinsa järjestämällä Lappalan rannalla tähän tarkoitukseen varatulla alueella nuorten leiritoimintaa vuosina 1940–1945 ja sen jälkeen nuorten urheiluleireihin, joita järjestettiin Verlassa.

“Uusia virtauksia”

Kymin Osakeyhtiön työpaikkaurheilutoiminto on nykyisin suuntautunut voimakkaasti harrastuskilpailujen linjalle. Heti sotien jälkeen ryhdyttiin tarmokkaasti tutkimaan teollisuusurheilun luonnetta sekä niitä muotoja, joiden avulla teollisuusväestö saatettiin liikunnan pariin. Tällöin todettiin, että eri toiminnoissa oli yleensä se vika, että ne perustuivat lyhytaikaisiin ja joskus hyvinkin rasittaviin suorituksiin eikä niillä ollut sanottavaa terveydellistä eikä liioin työkykyä kohottavaa vaikutusta.

Tarkoitusta varten perustettiin erikoinen toimikunta, joka teki ehdotuksensa yhtiön johdolle ja pian tämän jälkeen voitiinkin omissa tehdaslehdessä tiedottaa kaikille työntekijöille uusista virtauksista tällä alalla.

Hyväksytytjen harrastuskilpailusääntöjen mukaan järjestetään toimintaa kaikkiaan kolmessa eri harrastuskilpailumuodossa, nim. talvella hiihdossa, keväällä kävelyssä ja kesällä uinnissa! Kun otetaan huomioon, että näiden kilpailujen yhteinen kilpailuaika on 5 kuukautta ymmärretään, että on kysymys todellisesta kansanurheilusta ja samalla sellaisista urheilumuodoista, jotka antavat tasaista ja jatkuvaa rasitusta lihastolle ja elimistölle lisäen siten samalla yleistä hyvinvointia ja elämäntilaa.

Ote Kymin Osakeyhtiön liikuntaneuvojan Raine Vallean kirjoituksesta “Uusia virtauksia teollisuusurheilussa”/7.10.1950

SOUTU

Kymi

Raimo Mäkinen,
040-556 8120

Voikkaa

Sakari Ahola,
86-53170

SULKAPALLO

Kymi

Veli-Matti Saareks,
040-765 7871

Voikkaa

Sami Kaikko,
8692007

Työterveyskeskuksen palveluja

Työterveyskeskuksen terveystyöryhmät

- järjestetään kevät- ja syyskaudella
- tarkoitettu Kymin ja Voikkaan henkilöstölle sekä konsernihallinnon Kuusankoskella työskenteleville työntekijöille
- seuraa ilmoittelua KuusankoskiNetissä, Paperivirrassa ja Woikas-lehdessä.

Työterveyskeskuksen kuntosali

- tarkoitettu lääkinälliseen kuntoutukseen tuki- ja liikuntaelinvaivoissa (ainoastaan työterveyskeskuksen lääkäreiden, työterveyshoitajien ja -fysioterapeuttien ohjaamana)
- lisätietoja saa työfysioterapeuteilta, puh. 52385.

Kuntoremonttikurssille!

Kuntoremonttikurssi on koko paperiteollisuuden henkilöstölle tarkoitettua työkykyä ylläpitävää toimintaa.

Kurssi on tarkoitettu varhaiskuntoutukseksi työikäisille ihmisille, jotka ovat kiinnostuneita oman terveytensä kohentamisesta asiantuntevassa ohjauksessa. Tämä on kuntoutuksen muoto, jossa yksilöllisesti omin valinnoin voi tehdä elämäntavan "remonttia" terveyden edistämiseksi. Kurssi sopii henkilöille, joilla ei ole merkittäviä yleiskuntoon vaikuttavia pysyviä sairauksia. Kuntoremonttikurssi on toimintaa yhdessä, ryhmässä ja ryhmän tuella.

Kuntoremonttikurssille hakeudutaan työterveyshuollon kautta. Hakemuslomakkeita ja lisätietoa saa luottamusmiehiltä, Voikkaan työterveysasemalta ja Kymin työterveyskeskuksen toimistosta. Vuoden 2003 kuntoremonttikurssien toteutumisesta ilmoitetaan myöhemmin KuusankoskiNetissä. Seuraa ilmoittelua!

Huom! Kahtena perättäisenä vuonna ei voi osallistua kuntoremonttikurssille.

Kuntokauden palkitsemismuodot

Kuntokausi käsittää kalenterivuoden kerrallaan. Kuntokortissa olevasta lajivalikoimasta löytyvät kaikille sopivat terveystyöryhmämuodot. 120 kuntosuoritusta oikeuttaa palveluksessa olevat, perheenjäsenet ja eläkeläiset osallistumaan palkintojen arvontaan.

Palkintoina arvotaan hiihto- ja ruskaviikot Lapissa, yhteensä 42 paikkaa Kymin ja Voikkaan henkilöstölle. Samoin arvotaan yhteensä 50 Vierumäen Urheiluopiston viikonloppupakettia palveluksessa oleville, perheenjäsenille ja eläkeläisille. Mahdollisten poisjääntien varalta arvotaan varahenkilöitä. Puolisolle tai perheenjäsenelle voi ostaa matkan.

Liikuntatoimintaan ja -tapahtumiin aktiivisesti osallistuvilla on mahdollisuus päästä mukaan vuosittaiseen suurtapahtumaan Yritysluokunnan festivaaleille.

UPM-Kymmenen Kuusankosken tehtaitten liikunnalle varatut ulkopuoliset tilat

Lisätietoja Heli Niilola, puh. 52294 ja Tiina Lakimo, puh. 53317.

Lentopallo	2+2 vuoroa	Kuusankosken urheilutalo, Kuntoutuskeskus.
Sulkapallo	4 kenttää	Kuusankosken tennishalli, oman ajanvarauksen mukaan.
Tennis	2 vuoroa	Kuusankosken tennishalli, Kuusankosken tehtaiden tenniskerhon jäsenille talvella.
	3 kenttää	Koskenranta kesäaikana.
Keilaus	yksi vuoro /3 rataa	Kuusankosken keilahalli.
Jalkapallo	2 vuoroa	Sami Hyypiä -halli.
Laskettelu		Lippuetu Mielakassa.
Uimahallit		Lippuetu Kouvola, Kuusankoski ja Valkeala.
Kuntosalit		Lippuetu, 2+2 saliin, Kouvola ja Kuusankoski.
Jääkiekkoilu		Kuusankosken jäähallissa Voikkaan tehdasjoukkueen mukana.

SUUNNISTUS Kymi

Eero Pasanen,
86-52829

Voikkaa

Jari Eklund,
050-583 5949

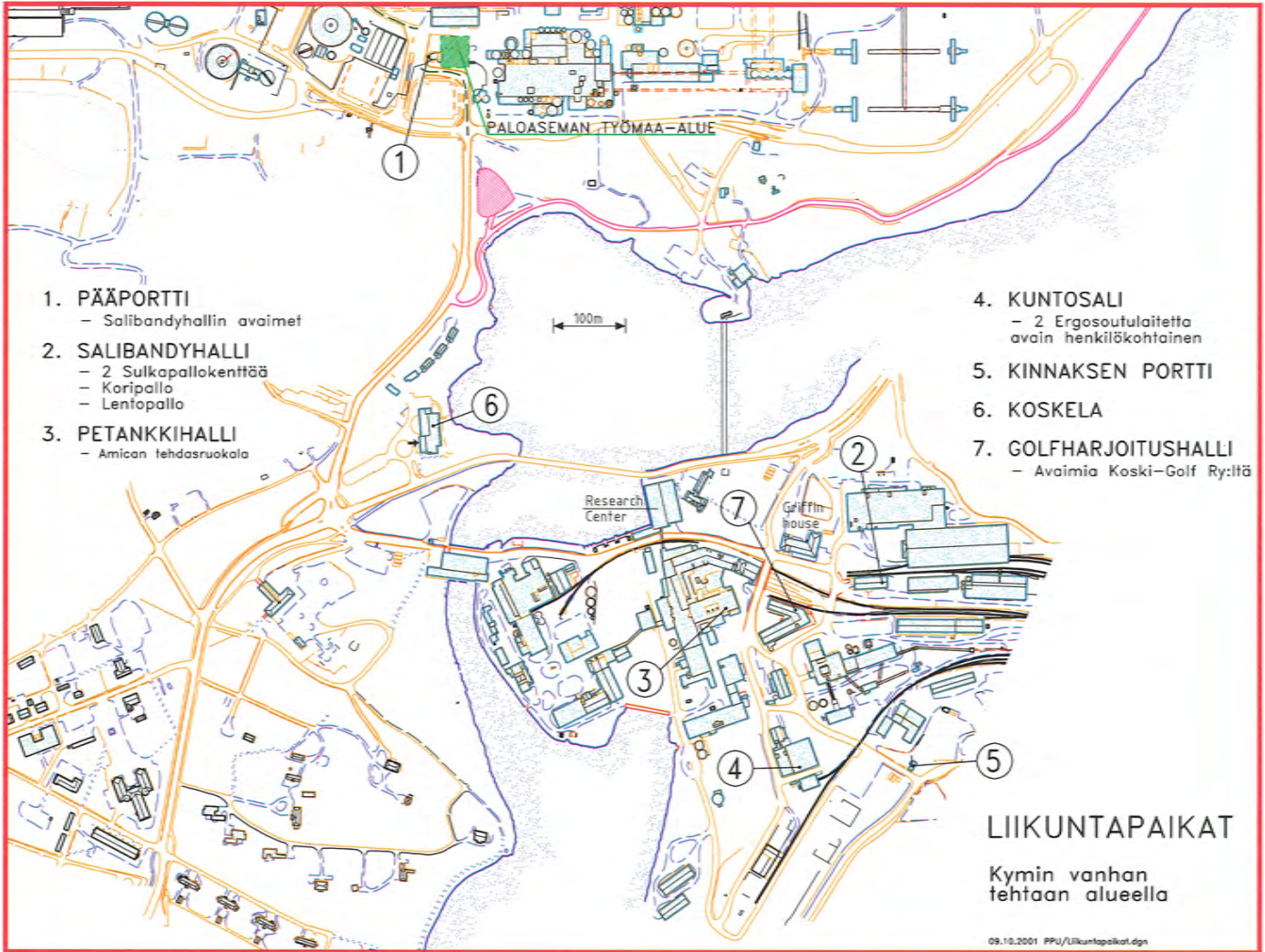
TENNIS

Kymi

Tuomo Lindén,
86-52902

Voikkaa

Pekka Lampinen,
040-550 5877

Voikkaalla

on tehtaalaisten käytössä kuntosali ns. ruiskumestarin talossa paloaseman naapurissa. Paloaseman salissa voi pelata sähköä.

Karttoja

Kuusankosken kaupungin ulkoilureittien ja liikuntapaikkojen sekä Kouvolan seudun rullaluistelu- ja pyöräilyreittien karttoja on saatavana kyseisten kaupunkien infopisteistä.

Kuntokortit

Yhtiön kuntokortteja saa Kymin henkilöstöpalvelusta ja Voikkaan henkilöstöhallinnosta.

UINTI

Voikkaa

Eila Kylliäinen,
53152

URHEILUSUKELLUS Kymi

Veli-Matti Pynnönen,
53691,
0400-557765

Voikkaa

Joni Höijer,
53222,
040-5596131

Urheiltiin sitä ennenkin...

Miina Ellonen nappasi voiton Kymin Osakeyhtiön hiihtomestaruuskilpailuissa Voikkaalalla 1939 naisten yli 50-vuotiaitten sarjassa.

Jalkapallo-ottelussa Salo - Voikka 1957 voikkaalainen "Reela" Rautiainen maalin lähituntumassa.

Loppukesällä 1935 vihittiin Kuusankosken uimalassa 27 uimamaisteria ja 53 uimakandidaattia. Promootorina ja seppelöijänä toimi maisteri A. Mustonen.

yllä aholla

Kytöaho on
pienehkö asuma-
lähiö Kuusankosken
ja Kouvolan sauma-
alueella, jossa
vanha ja uusi
asutus erottuvat
selvästi toisistaan.

Luonnonläheisyys
on vetänyt
puoleensa myös
yhtiöläisiä.

”KYTAHO SE OIKEH ON NIMELTÄH”

Kytöahon historiaa

Kytöaho on vanha talonpoikaismailmasta periytynyt paikannimi, joka liittyi ennen asutuksen syntyä seutuun laajemmin: ”Kytaho se oikeh on nimeltäh.” Niskalan kylän Seppälän talon peltoja kutsuttiin alueella vanhastaan Kytöahonpelloiksi ja Aholasta Puhjonmäelle johtaneen kärkytien osaa Veteläsuon länsipuolella kutsuttiin Kytöahonkujaksi.

Vanhempi tieyhteys Aholan ja Puhjonmäen välillä noudatti ns. Puhjonaukeiden eli Keski-Anttilan peltöjen ja Niivermäen välistä metsänreunaa Kytöahon koillispuolella. Ennen sotia Kytöahossa ei ollut vielä asutusta, vaan seutu oli vanhastaan Ruotsulan Aholan kartanon ja Niskalan osakylän Seppälän ja Väkevän maarekisteritalojen ulkometsä- ja niittymaita.

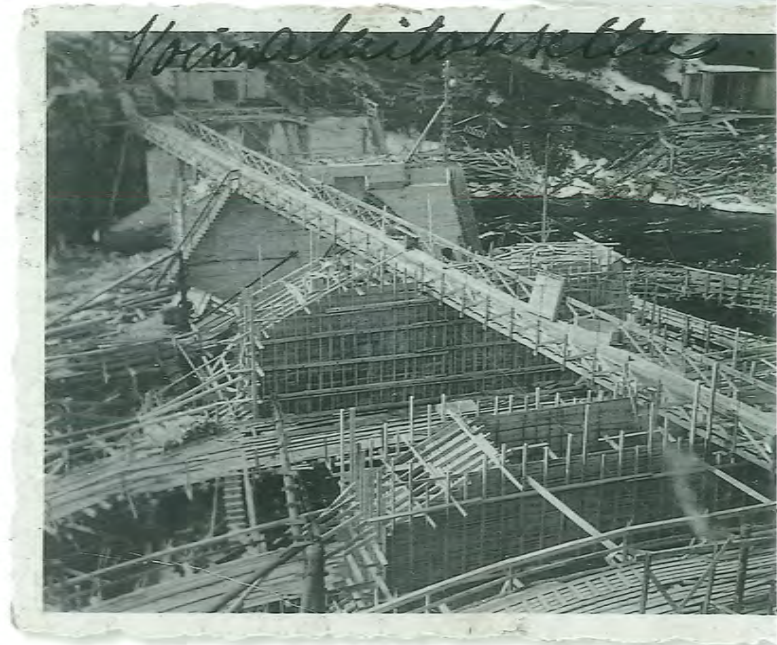
Kydöttäminen oli eräs polttiljelyn muoto, jossa tavallisesti suoturvemaita käytettiin viljelyyn polttamalla. Kytöviljelyn aikakautta seudulla voisi valottaa vaikkapa Valkealan kirkolla vuonna 1642 mainittu Valkealan kartanon vanhimman torpan, Kytölän, ensimmäisen torpparin lisänimi **Jören Simonsson Walakela eller Kytomies**. Aho taas syntyi yleensä kaskeamisen seurauksena. Kauramaita, jotka sijaitsivat joko suoperäisillä mailla tai laihoilla kaura-ahoilla, mainitaan Ruotsulasta jo vuoden 1626 verotuksen yhteydessä. Ahoja voisi ajatella syntyneen esimerkiksi kydötettyjen turvesoiden rantamien äyräille.

Pentti Manninen (s. 1941) muisteli äitinsä kertoneen, kuinka muinoin lehmä kuljetettiin astutettavaksi Seppälän talosta Puhjonmäelle (nyk. Katajaharjua) Sihvolan talolle. Tuolloin nykyisen Kytöahon seuduilla oli vielä sellaisia suosilmäkkeitä, joihin lehmät olivat vaarassa pudota. Tästä muistuttamassa on Keski-Anttilan pelloilla oleva paikannimi Veteläsuu välittömästi Kytöahon itäpuolella. Ehkä joskus 1600- ja 1700-luvuilla on viljelypinta-alaa Niskalassa ja/tai Aholan kartanossa lisätty ottamalla noita suomaita kytöviljelyn piiriin. Polttoviljelyn jälkeen kuiville paikoille on syntynyt ahomaisia puuttomia saarekkeita. Näin olisi saanut alkunsa seudun nimitys Kytöaho.

PAROSESTA MANNILAKSI

Vuoden 1946 peruskartalle on Kytöahoon merkitty ainoastaan Parosen talo nykyisen Kytöahontien eteläpuolelle. **Erkki Parosen** tontin erotus vietiin maarekisteriin vasta 12.10.1948. Se erotettiin Väkevän maarekisteritalon Uusitalon osatalon maista, jotka tuolloin omisti **Taavi Väkevä**. Erkki Paronen oli avioitunut **Valma Väkevän**, maatalon tyttären, kanssa.

Jatkaa sivulle 27.

Keltin voimalaitoksen rakennuskuvia vuodelta 1939. Yläkuvassa Martti Mannisen työtovereita.

Mannisille syntyi viisi poikaa

Mannisen veljekset ovat saaneet elää ja vaikuttaa monilla erilaisilla näköalapaikoilla työelämässä ja luottamustoimissa. Työnsä tuloksista he kiittävät vanhempiaan ja kotipaikkaansa Kytöahoa.

Kirvesmies **Martti Manninen** oli kortteerissa Keltin voimalaitoksen rakennusaikana Seppälän talossa. Hän rakastui talon tyttäreeseen **Elliin** ja he menivät naimisiin vuonna 1939.

Keltin voimalaitoksen valmistuttua Martti otti mukaan vaimonsa, kun hän siirtyi Vaajakoskelle rakentamaan seuraavaa voimalaitosta. Elli Manninen kertoo:

taloa. Nyt Martti Mannisella oli jo oma kirvesmiestyöporukka, jonka "keula" eli etumies hän oli.

Martti Manninen, jota perhepiirissä kutsuttiin ukoksi, oli paitasi ahkea työntekijä, myös innokas raveissa kävijä. Kerran raveissa ollessaan hän tapasi **Erkki Parosen**, jolta hän oli kysellyt, mistä saisi ostaa talon. Erkki Paronen oli vastannut, että hänellä on Kytöahossa talo, jossa on vuokralaisina **Huumoset**. Heillä oli vuoden vuokratrahti, mutta sen jälkeen talo on ostettavissa. Martti ja Elli Manninen ostivat Parosen talon vuonna 1946 ja muuttivat siihen seuraavana vuonna.

Talo maksoi silloista rahaa 300 000 markkaa. Kauppaan kuului suurpiirteisesti kauppakirjan mukaan: "Noin yhden hehtaarin suuruinen maa-alue, kaikkine sillä nyt löytyvine rakennuksineen." Elli muistaa, että talon lisäksi oli kaksi ulkorakennusta: toisessa olivat saman katon alla heinälato, navetta eli läävä, hevostalli, sika-la, huusi ja pehkulato sekä toisessa puuliiteri ja sauna.

ÄITI OLI HYVIN OMATOIMINEN

Mannisen perheessä oli Kuusankoskelle muutettaessa jo kaksi lasta, Pentti oli syntynyt 1941 ja Pertti 1944. Lapsia tuli kolme lisää: Paavo 1947, Pekka 1950 ja "se meidän tyttö" - Risto 1952. Pentti kertoo: "Vanhemmat olivat etukäteen ajatelleet, että he saisi-

vat neljän pojan jälkeen jo viimeinkin tytön. Kun viideskin lapsi oli poika, niin hän sai eri kirjaimella alkavan etunimen. Niin hänestä tuli Risto." Äiti-Elli vahvistaa asian olevan näin.

Elli kertoo, ettei lainanottamisen taloa varten häntä pelottanut, koska siihen oli vastiketta, mutta yksinäisyys välillä pelotti. Aviomies teki pitkää työpäivää ja hän oli yksin pienten lasten ja kotieläinten kanssa korvessa, kaukana muusta asutuksesta. Tilalla oli kaksi lehmää, hevonen, lampaita, kanoja ja sika. Perhe eli omavaraisaloudessa, vain kahvi ostettiin kaupasta. Elli hoiti lapset, kotieläimet, taloustyöt ja ompeli myös lapsille vaatteet.

Poikien kasvaessa Elli olisi halunnut opettaa pojilleen taloustöitä, mutta lupaa siihen hän ei mieheltään saanut. "Mieheni Martti sanoi, että mitä sinä sillä aikaa teet?" Pekka nyökkää ja jatkaa: "Äiti hoiti kaiken, koska hän oli hyvin omatoiminen. Hän teki mielummin itse, kuin komensi poikia."

Pojat keskittyivät isänsä opastuksella ulkotöihin, joita myös riitti. Kun Kytöahon taloja rakennettiin, niin isä opetti pojilleen, että naapureita on autettava. Kun hän tuli töitä kotiin, hän lähti talkoisiin ja otti pojat mukaan. "Oli mentävä", sanoo Pekka.

Elli lähti ensimmäisen kerran vieraan palvelukseen 51-vuotiaa-

Manniset kotitalon portailla vuonna 1957. Takaa vas. Martti-isä, Pertti, Elli-äiti ja isän sisko Hilja. Pikku-poika Risto istumassa ja edessä Paavo ja Pekka. Kuvasta puuttuu valokuvan ottanut Pentti.

"Mestari sanoi, että jos Martti haluaa jatkaa hänen alaisenaan, niin tulee Vaajakoskelle, kun siellä aloitetaan rakentaminen." Manniset lähtivät ja rakensivat myös omakotitalon Vaajakoskelle.

Kun Martti tuli rakentamaan Mankalan voimalaitosta, Manniset muuttivat takaisin Kuusankoskelle, koska Ellille oli tullut kotiikävä. He asettuivat asumaan ensin Niskalaan lähelle vaimon koti-

na aamupostinkantajaksi. Hän oli töissä 65-vuotiaaksi asti. “Täytyi terästää terveyttä, että vanhana jaksaa kävellä”, sanoo Elli-mummo ja helähtää nauramaan. Kun hän sairastui ensimmäisen kerran vasta 80-vuotiaana, ei hänellä ollut sairauskortissa muita merkintöjä kuin synnytykset. Hän on aina ollut terve.

VANHEMMAT JA KOLME VELJESTÄ SAMALLA TONTILLA

Pentti meni naimisiin vuonna 1963. Nuoren parin ensimmäinen yksihuoneinen koti oli yhtiön vuokralatossa Kuusanniemen Myllyhuokossa, johon ensimmäinen tytär syntyi.

Pentti muistelee äidin kertomaa tarinaa oman talon rakentamisen alkuvaiheista: “Äiti ja isä tulivat katsomaan vastasyntyntyttä tyttärtä. Samassa huoneessa, jossa asuttiin, olivat kuivumassa myös lapsen vaippoina siihen aikaan käytetyt sideharsorätit. Vanhemmat kauhistuivat huoneen ahtautta. Heidän mentyään kotiin, ukko oli sanonut, ettei sellaisesta asumisesta tule mitään. Pojan on alettava rakentamaan omaa taloa.”

Pentti jatkaa: “Vuonna 1965 vappuna pantiin kepit pystyyn ja jouluksi päästiin asumaan.” Talon valmistui vanhempien tontin toiseen laitaan.

Pentti kertoo, että lainan saamisessa oli vaikeuksia. Pankista, johon palkkatili meni, ei herunut lainaa. Hän ei kuitenkaan antanut periksi vaan perusteli seuraavassa pankissa asian kertomalla, että, isä, joka on kirvesmies sekä omat neljä veljeä, auttavat häntä raken-

tamisessa. Sinnikkyys palkittiin, kun pankinjohtaja **Oiva Rautjärvi** vastasi: “Jos poika yrittää, niin pitäähän pojan saada lainaa.” Aravalainaa varten olisi pitänyt olla kaksi lasta, mutta Mannisilla oli vasta yksi, joten he rakensivat kahden perheen talon, mutta ilman aravalainaa. Toiseen päähän taloa otettiin vuokralaiset ja vuokratuloilla lyhennettiin lainaa.

Vuonna 1973 Elli ja Martti muuttivat vuokralaisten paikalle, koska Pekka meni naimisiin ja jäi kotitaloon. Pekka ja Pertti rakensivat talonsa yhtäaikaan vuosina 1980-81 vanhan kotitalon ja Pentin talon väliselle alueelle. Isä-Martti auttoi poikiaan rakentamisessa. Pekan muutettua uuteen taloonsa Elli ja Martti muuttivat takaisin vanhaan kotitaloon, jossa Elli asuu nyt yksin miehensä kuoltua vuonna 1988.

Koska Martti Mannisen Kytöahon tontti ei ollut kaavoitettua alueella, eikä se ollut rintamamiestontti, joita luovutettiin 1950-luvulla sotaveteraaneille, niin rakennuslupien saamisessa oli vaikeuksia. Pentti, Pertti ja Pekka ovat anoneet tarvittavat rakennusluvut sisäasianministeriöstä.

Veljeksistä Risto rakensi talonsa Kuusankosken Niskalaan ja Paavo Lappeenrantaan, jossa on hänen työpaikkansa.

Jatkuu seuraavalla sivulla.

Rintamamiestonttien ensimmäinen rakennus, jonka rakensi Tauno Kukkurainen Kytöahontielle vuonna 1951 (ylin kuva). Heikki Purho osti talon ja laajensi sen nykyiseen kokoonsa vuonna 1977 (alin kuva).

Jatkoa edelliseltä sivulta.

ISÄN HENKINEN PERINTÖ POJILLE

Pentti kertoo, että isä koki aikanaan oman kiertävän rakennustyönsä raskaaksi. Siksi hän lienee evästännyt poikiaan, ettei kukaan heistä lähtisi hänen jalanjäljilleen. “Jos vain pääsette, niin menkää yhtiölle töihin”, oli ukko sanonut. Kolmen pojan kohdalla tämä onnistui. Vain Pertti ja Paavo päätyivät isänsä tavoin kiertävään ammattiin. Ainoastaan Pertti, isänsä tavoin meni rakennusosalalle.

Toinen asia, jonka Pentti muistaa isänsä sanoneen oli, että hän lupasi kouluttaa yhden lapsista. Tämän olisi huolehdittava muista pojista. Koska Pentti esikoisena ei suostunut lähtemään oppikouluun, niin arpa lankesi seuraavalle. Pertistä tuli “suvun herra”, rakennusinsinööri. “Hän on Kytöahon apu ulkomaille”, sanovat veljekset kujeillen.

Isä-Martti sekä pojista Pertti ja Paavo ovat olleet joitakin vuosia yhtiön palveluksessa. Pentti, Pekka ja Risto ovat noudattaneet isän kehotusta koko työikänsä: Pentti on jo jäänyt eläkkeelle Kymin hienopaperin laitetakastajan toimesta vuonna 1999. Pekka toimii vieläkin hienopaperin kunnossapidossa. “1950-luvulla arvostetuimmat ammatit olivat sähkö- ja korjauspajan ammatit, koska niissä tehtiin luovaa käsityötä ja mm. varaosat tehtiin itse. Ammattikoulustakin pääsi 20 parasta kunnossapitoon. Arvostus näkyi myös palkassa”, kertovat miehet.

Mannisen miehille on ominaista luottamustehtävät. Nekin on saatu perintönä geeneissä. Pentti oli Kymillä ollessaan metalliammattiosasto 19:n pääluottamusmies. Nykyään hän on kaupunginvaltuutettu. Pekan luottamustoimet ovat liittyneet ay-toimintaan ja urheiluun.

MONIEN YRITTÄJIEN KYLÄ

“Kytöahon kylällä on yhtä monta kylän rikastuttajaa, kuin on taloja”, kertoo Pentti Manninen.

Kylän erikoisuutena ovat monet yrittäjät: **Juhani Jylhäkallion** sementtivalimo, **Erland Pörin** Kala ja savustus, jossa oli Pentin ensimmäinen työpaikka, **Eino Tohkan** Kuusankosken Kolarityö, autoilijat **Niilo Kautto**, **Arvo Ete-lälahti** ja **Eino Kinnunen** sekä **Toivo Simosen** kyläkauppa. Betonila valmisti betonipaaluja Kytöahontien varressa lähes 20 vuotta. Kukkia sai ostaa **Kauko Tiira-karilta** ja valokuvaajina palvelivat **Rainer** ja **Vappu Luukas**. Enää Kytöahossa ei ole palveluita, vaan kyläläiset käyvät kilometrin päässä olevassa Sokos/Prismassa ja Citymarketissa, jotka ovat Kouvolan puolella.

Miehet sanovat, että kehitystä on tapahtunut Kuusankosken ja Kouvolan sauma-alueella eli Kytöahossa. “Se on ollut hidasta, mutta varmaa.” Viimeiset kuusi taloa liitettiin kaupungin vesi- ja viemäriverkkoon vasta 2001.

Pekka ja Pertti Mannisen talot rakennettiin yhtäaikaan vuonna 1980. Ystäviä ja sukulaisia betoninlaskutalkoissa. Takana Martti ja Elli Mannisen jo remontoitussa talossa ruokittiin talokolaiset.

Isä ja Mannisen komeat pojat 1980-luvun puolivälissä. Vas. Pentti, Pertti, Pekka, Martti-isä, Risto ja Paavo.

Juttusarja päättyy

Juttusarja Kuusankosken kaupunginosista päättyy tällä erää. Olemme tutustuneet Markankylän, Sikomäen, Mörkölinjan, Väkkärän, Myllykallion ja Kytöahon historiaan ja nykypäivään – niiden paikkoihin ja ihmisiin.

Kiitän haastattelemiäni ihmisiä myötämielisestä yhteistyöstä. Oli antoisaa rupertella hetki kanssanne ja todeta, kuinka vahvasti menneisyys vaikuttaa meidän nykyyhetkeemme ja tulevaisuuteemme.

Ulla Ekholm

Perheonnea Marketta ja Mika Kääriäisen kodissa Karhikujalla.

MIKA JA MARKETTA KÄÄRIÄINEN:

“Nyt on lasten aika”

Kääriäisten perheessä eletään juuri nyt lasten ehdoilla. Karoliina ja Kalle rytmittävät vanhempien päivät.

Kytöahon Karhikujan nurkatontilla asustava **Mika ja Marketta Kääriäisen** perhe vaihtaa hyvin tasapainoiselta. Onni on ylimmillään, kun perheen äiti on tullut edellisenä päivänä synnytyslaitokselta kotiin uuden perheenjäsenen kanssa: 1 vuoden ja 8 kuukauden ikäinen **Karoliina** on saanut pikkuveljen, joka kasteessa saa nimen **Kalle**. Kalle syntyi sunnuntaina 24.11.

Mika on parhaillaan 18 arkipäivän pituisella isyyslomalla, joten hän saa olla kotona jouluun asti. “Koska isyysloma on lakisääteinen, niin oli itsestään selvää, että jään kotiin”, sanoo Mika, jolle edellisestä kerrasta jäi hyvä kokemus: “Vastasyntyneen lapsen

hoidossa on molemmille vanhemmille tarpeeksi työtä, jotta löydetään perheeseen uusi rytmi”, jatkaa Mika.

Mika ja Marketta ovat molemmat paljasjalkaisia kuusankoskelaisissa. He ovat tavanneet toisensa Karoliinan päivänä vuonna 1988. He sanovat: “Yhteistä aikaa ehti olla aivan tarpeeksi. Nyt on lasten aika.”

ULKOILU YHDISTÄÄ

Kääriäiset asuivat aluksi parissa vuokra-asunnossa. Vuonna 1993 he ostivat yhtiöltä paritalon puolikkaan Puistomaalta, ja remontoivat itselleen siitä mukavan kodin. Kaipuu kokonaan omaan taloon eli heissä koko ajan.

Naimisiin he menivät 1994 ja seuraavana vuonna löytyi Karhikujan talo. Luonnonläheisyys ja tontin rauhallinen sijainti olivat tärkeimmät asiat, mitkä saivat heidät muuttamaan Kytöähoon, kauemmaksi tehtaasta. He lenk-

keilevät, hiihtävät ja retkeilevät. Kissaa ja koiraakin on helpompi pitää omalla pihalla. Tontilla on marjapensaita ja omenapuita ja kasvimaalla kasvatetaan perunoita, porkkanoita ja herneitä.

Aivan vieraaseen kaupunginosaan he eivät kuitenkaan tulleet. Väinkäripolulla asuu Mikan sukulaispariskunta, joille voi poiketa kylään. Heistä on tullut nuorelle perheelle turvallinen kohtaamispaikka, koska Marketan isovanhemmat asuvat kauempana.

Koska lähipalvelut Kytöahosta puuttuvat, on perheessä kaksi autoa. Kouluakaan ei Kytöahossa ole, mutta koulubussi kuljettaa lapsikatraan Kymintehtaan kouluun.

VUOROTYÖN EDUT JA HAITAT

Sylinterimies Mika Kääriäisen työpaikka on Voikkaan PK 11:llä. Yhtiön ammattikoulun prosessilinjan ja armeijan jälkeen hän sai

vakituisen paikan vuonna 1988. Voikkaan tehdas oli hänelle tuttu jo työharjoittelusta. Vakanssit ovat vaihtuneet vuosien aikana, mutta vuorotyössä hän on ollut aina. “On hyvä, että työt ja työtoverit vaihtuvat, niin ei pääse kylästyymään”, sanoo hän.

“Vuorotyö sujui hyvin niin kauan, kunnes Karoliina syntyi. Sen jälkeen huomasin, ettei yksikerroksinen talo ole paras mahdollinen, koska yövuoron jälkeen pitäisi saada nukutuksi.” Koska Marketta on vuorotyöläisen tytär, hän ymmärtää, että perheessä täytyy löytyä hiljaisuutta. “Lähdemme ulos lasten kanssa, jos ääntä on liikaa”, kertoo Marketta.

Marketta löytää vuorotyöstä myös positiivisen puolen. “On hyvä, että Mika on välillä päivisin kotona, silloin asioiden hoitaminen on helpompaa.” Marketta on koulutukseltaan ravintolakokki, mutta hän on toiminut myös tarjoilijana. Nyt hän nauttii kotiäidin osastaan ja aikoo olla kotona mahdollisimman pitkään.

NELJÄS SUKUPOLVI YHTIÖLLÄ

Mikan sisko, veli ja setä ovat yhtiön palveluksessa. Myös Mikan isä oli töissä 1960-luvulla muutama vuosi Voikkaan tehtaalla. Sitä ennen isän isä oli työskennellyt Voikkaalla ja äidin isä Kuusaansaarella.

Sukututkimuksessa on selvinnyt että Mikan isoisän isäkin on ollut tehtaalla palveluksessa, joten neljä sukupolvea on saanut leipänsä yhtiöltä. Myös Marketan isä työskenteli klooritehtaalla 20 vuotta.

Elin Kolu lukee Raamattua joka päivä. Suurennuslasi on tärkeä apuväline.

104-VUOTIAS

Elin Kolu on elämänsä tyytyväinen

Kuusankosken vanhin asukas, neiti **Elin Kolu** asuu Mäkikylän palvelukeskuksessa. Hän täytti 104 vuotta syyskuun 3. päivänä. Asumispalveluyksikkö Onnelassa on hänen kotinsa, jossa henkilökunta toimii asukkaiden ehdoilla. Huoneessa on peruskalustus, joukossa myös Elinin oma piironki, jonka päällä on valokuvia omaisista. Raamatunaiheiset taulut paljastavat asukkaan arvopohjan. Pöydällä ovat silmälasit, suurennuslasi ja Raamattu.

Hän kertoo elämästään harkiten: "Olen syntynyt Asikkalassa, mutta en enää muista noita päiviä. Kotona oli seitsemän lasta. Äiti kuoli ja isä meni uudestaan avioon. Äitipuoli ei tykännyt meistä toisen äidin lapsista. Minäkin yhdentoista vanhana menin toiseen taloon työtä tekemään – keinutelin lasta. Palkaksi sain ruokaa."

Elin kertoo, miten elämä koulutti hänestä jo ennen sotia keittäjän. Hän olikin hotelleissa keittäjänä monilla paikkakunnilla. Koska hänen sisarensa asui Kuusankoskella, Elin kotiutui paikkakunnalle.

Hänellä oli pieni talo Kettumäen juurella. Talon vieressä oli korkea kallio, mutta muuta hän ei siitä enää muista. 1980-luvulla oma talo vaihtui kerrostaloasuntoon, jossa hän asui 101-vuotiaaksi asti. Sairauskohtauksen myötä Elin päätyi palvelukeskukseen. "Hyvähän täällä Mäkikylässä on asua. Hoitajat ovat kultaisia", sanoo Elin.

VUORINEUVOKSEN KOTIHENGETÄR

Elin työskenteli monta vuotta Kymmin vanhalla virkamiesklubilla, jossa hän oppi kylmäkön taidot.

Vuorineuvos **Kurt Swanljung** oli Kymiyhtiön toimitusjohtajana vuosina 1966–79. Perheen kokopäiväisenä taloudenhoitajana oli **Aune Vallineva**. Vuorineuvoksen kotona tarjottiin edustuspäivällisiä. Aune suositti Eliniä emännäksi, koska hän oli taitava ruuanlaittaja. Elin oli silloin jo 70-vuotias. "Aune Vallineva pyysi minut sinne, koska osasin laittaa ruokaa suurelle joukolle. Heillä oli valtava talo ja iso pöytä, 15 henkeä saattoi olla kerralla syömässä", kertoo Elin.

Elin hoiti myös perheen **Mikael**-poikaa tarvittaessa iltaisin ja vanhempien matkojen aikana, siksi hänellä oli talossa oma huone. Hän muistelee Swanljungeja lämmöllä: "Poika on käynyt minua ja Aunea täällä Kuusankoskella tervehtimässä. Hän on Helsingissä töissä. Aunelle ja minul-

le Swan-ljungit toivat joulukukat yli kymmenen vuoden ajan, koska he pitivät meistä. Swanljungin rouvakin on jo kuollut."

USKO ON TÄRKEIN OSA ELÄMÄÄ

"Yksinäisyyttä en tunne, kun minä olen uskova. Minulla on Jumalan rauha ja minun elämäni on ihan toisenlaista, kuin jumalattomien elämä. Olen ollut uskossa Jeesukseen koko elämäni", kertoo Elin. Hän mainitsee varjeltuneensa avioliitosta eikä ollenkaan tunne miehiä. Hän myös ihmettelee, kuinka kauan on saanut elää.

Helluntaiseurakunnan sunnuntaiiset tilaisuudet ovat Elinille viikon kohokohta, vaikka hän ei kuule puheita, lauluja eikä rukouksia. "On niin siunattua, kun saan tavata rakkaat ihmiset siellä, kun veljet ja sisaret minua kaulaa-

Kymin vanhan virkamiesklubin henkilöstö työpaikallaan vuonna 1951. Elin Kolu on takarivissä toinen oikealta.

vat.” Monet uskonystävät Kuusankoskella ja Elinin veljentytär, joka asuu Kouvolassa, pitävät hänen yhteyttä.

Hänellä on myös huoli ihmisten pelastumisesta. “Tuntuu pahalta, kun ihminen menee kadotukseen, kun se ei ymmärrä, kuinka tärkeää on löytää usko.”

Elin ei ikävöi taivaan kotiin, mutta hän uskoo, että Jeesus tulee pian. Hän yrittää lukea Raamatun suurenuslasin avulla. Ristin Voitto -lehtikin tulee hänelle joka viikko, mutta hänestä Raamatun teksti on helpompaa lukea. Nyp-lätty kirjanmerkki risteineen on Luukkaan evankeliumin kohdalla. Vanhus panee silmät kiinni, avaa kätensä ja rukoilee hiljaa. Hänen ilmeensä kirkastuu.

KÄSITÖITÄ ISRAELISSA ASTI

“102-vuotiaana tein vielä käsitöi-

tä, en pysty enää”, sanoo Elin ja näyttää virkkaamaansa ikkunan verhoakappaa. Hän kehaisee, että omahoitajakin on saanut samalaisen. Virkattuja ja kudottuja sänkypeittoja on valmistunut myös lähetystyöhön. **Mirja ja Kalervo Syväntö** Israelista kävivät kiittämässä Eliniä saamistaan peitoista.

Hoitaja koputtaa oveen ja tuo meille kahvit ja leivokset. Kun kerron, että juon teetä, niin Elin sanoo: “Viekööt sitten kahvin pois!” Hoitajan mentyä hän jatkaa topakasti: “Lääkkeitä on paljon. En huoli lääkkeitä, jotka tekevät minut kipiäksi, kun minä en kipiä ole!”

Yhdessä laulamme hengellisen laulun ja lähden siunausten saattelemana arkipäivään.

Haastattelu on tehty 7.11.2002

Jatkoa sivulta 20.

Kytöahon historiaa

Erkki Paronen oli perustanut sodan jälkeen sementtivalimon nykyisen Tervasharjunkadun päähän Kuutostien ja Kuusaantien luoteiskulmaukseen, jolle oli annettu nimeksi lähimmän silloisen naapuriasutuksen mukaan Puhjonmäen Kattotiilitehdas. Kouvolan Sanomissa 20.6.1946 haettiin työvoimaa yritykseen: ”2 ammattitaitoista kattotiilenlyöjää saa työtä. Läh. E. Paronen, Kuusankoski.”

Paroset asuivat tehtaallaan ja Kytöahontien varressa sijainnut Parosen talo oli vuokrattu **Maija** ja **Mikko Huumoselle**. Vuonna 1946 Kytöahontien varressa sijainneen ainoan talon osti kirvesmies **Martti Manninen**, joka oli tullut Hankasalmen Kokkokankaan tilalta rakentamaan Keltin voimalaitosta ja avioitui **Elli Seppälän**, Niskalan maatalon nuorimman tyttären kanssa. Manniset muuttivat tähän entiseen Parosen taloon vuonna 1947 Huumosten vuokrasopimuksen umpeuduttua. Mannisten aikana on Kytöahontien eteläpuolen entisille Väkevän maille noussut sittemmin kymmenkunta taloa.

KYTÖAHON RINTAMAMIES-KYLÄ SYNTYY

Kytöahon omakotialueen asutus on syntynyt useammassa vaiheessa. Kytöahontien pohjoispuoli, Vierrospolun ja Kaskihalmeentien välillä, on syntynyt alkuaan Niskalan osakylässä sijainneen Seppälän maatalon maalle. **Hilma** ja **Taavi Seppälän** omistamasta Peltolan osatalosta erotettiin vuonna 1936 Kytöaho-niminen tila. Tila siirtyi sittemmin Suomen

valtiolle ja siltä jaettiin yhteensä 50 rintamamiestonttia.

Vanhin – **Tauno Kukkuraisen** rakentama – talo alueelle lienee valmistunut vuonna 1951. Vuonna 1965 julkaistun peruskartan mukaan alueelle oli tuohon mennessä rakennettu 35 omakotitaloa ja vuoden 1980 kartalla tonteista oli rakennettu 39.

Kytöahontien eteläpuolelle, nykyisen Huhtakoukun alueelle, rakennettiin sinnekin jo 1950-luvulta lähtien kymmenkunta omakotitaloa entisen Aholan kartanon maille. Saman alueen pohjoispuolelle laajennettiin nyt jo kaupungin omistamalle maalle uusin laaja omakotiasutusalue, jonne on valmistunut kolmisenkymmentä uutta taloa. Tätä laajennusta alettiin rakentaa 1980-luvulla.

Näin on Kytöahoon kasvanut puolen vuosisadan kuluessa runsaan 90 omakotitalon kaupunginosa, jonka synnylle on alun alkaenkin ollut uudenlaisia vaikutteita.

Kun Kytöahoa alettiin rakentaa 1950-luvulla, olivat bussiyhteydet vielä voimissaan, mutta vastaavasti henkilöautojen määrä voimakkaasti lisääntymässä. Tämä oli tärkeää, sillä asutustajama sijaitsi etäällä palveluista ja työpaikoista. Toisaalta Kytöahon vetovoimaan ovat vaikuttaneet uudet tuulet myös sikäli, että vanha tehdastaajamakeskeisyys oli jo hajoamassa Kuusankoski-Kouvola-akselin kasvukeskukseksi, jonka suhteen Kytöaho sijaitsi edullisesti.

ARTO

pakinoi

Sodan muistot

Näin joulun alla, ja itsenäisyypäivän jälkeen tulee mieleen kaitelaisia isänmaallisia aatoksia. Suomen itsenäisyyden puolustajien rivit aina vain harvenevat. Muutamia näkee vielä linnan juhlissa, mutta sotaveteraanit alkavat olla harvinaisuus. Veteraanit ansaitsevat kaiken sen kunnian, ja enemmänkin, kuin mitä heidän osalleen on viime vuosina langennut.

Sodassa olleista liikkuu paljon tarinoita paperimiestenkin keskuudessa. Sodan jälkeen miehet palasivat takaisin töihinsä, kuka palasi ja kuka ei, mutta rintamilta työelämään siirtyi kovaa porukkaa. Kun oli viisi vuotta tuijotellut kiväärinpiippuja vääraltäkin puolelta ei pelännyt yhtä esimestä, eikä paljon muutakaan.

Konesalissa haisi paperi. Koneenhoitaja Waldemar Isotalo veti hajuja sisäänsä mursunviikset värähdellen. Suu napsui. Yövuoro oli vasta alussa, mutta helpotusta olisi saatava. Missä se rässi-poikakin piilleskeli?

Prässipojat Partanen ja Hietanen tappelivat kongilla. Vasen, vasen, oikea suora, naputteli Partanen. Hietanen veti kovan heijarin suoraan korvaan.

– Älä perkele, siull on pehmusteet valunu pois, valitti Partanen korvaansa pidellen.

– Isotalo tulee!

Isotalo käveli keskellä kongia puukko pussihousujen kupeella heiluen. Mies oli mustine liiveineen ja pitkävartisine nahkasaappaineen pelottava näky. Hietanen ehti alta pois, mutta Partasta Isotalo nappasi niskasta kiinni.

– Nyt riittää leikit, hae poika viinaa! karjaisi Isotalo ravistaen niin rajusti, että niskaan jäi punaiset jäljet. Isotalo kaiveli liivintaskuaan. Hän tuikkasi rahanipun pojan käteen.

– Takasin ei sit ole tulemista ilman pulloa.

Partanen tiesi, että vastaanvõtminen ei auttaisi. Vyöllä roikkuva puukko oli usein hyvin löyhäs-

ti tupessaan. Hän oli jo menossa ennen kuin Isotalo ehti työntää peukalonsa henkseleiden alle.

Talvinen yö oli kirkas ja kylmä. Poikaa pelotti, sillä ikääkään ei ollut vielä paljon. Tehtaalla oli miesvajausta paikattu pojilla.

Lumi narskui saappaiden alla. Poika muisti, että aamulla tulisi olla ajoissa kotona, jotta veli saisi saappaat ja pääsisi aamulöysiin. Poika mietti kovasti mistä saisi pullon, ja mistä yleensä kehtaisi käydä kysymässä. Sitten hän muisti, että Lahtisen Leksalta oli joskus saatu pullo, siltä uskalsi ainakin kysyä, se ymmärsi.

Hän tuli Lahtisten rappuun. Talossa asui neljä perhettä, jokaisella perheellä yksi huone. Missään ei näkynyt valoa, hävetti mennä koluamaan ihmisten nurkkiin. Hän koputti varovasti. Vain pakkonen narahteli nurkissa. Uusi koputus, tällä kertaa rajumpi. Kolinaa.

– Kuka perkele!

Poika tunsu Leksan äänen. Vierisestä asunnosta kuului lapsen itkua.

– Partain tääl. Isotalolle pitäis saaha pullo.

– No voi helvetti, meillä mitään viinaa oo... Mutinaa, josta ei

oven läpi saanut selvää. Partanen oli jo menossa, kun ovi avautui. Lahtinen tuli rapulle valkoisissa kalsareissa ja paidassa.

– Hei, kysy Vanhalalta, se kävi päivällä kaupassa.

– Joo kiitti. Lapsen itku kuului jo tielle saakka Partasen juostessa kovalla kiireellä. Hän mietti missä se Vanhala oikein asui, ei tullut mieleen kuin ilmansuunta. Oli käytävä lukemassa kaikkien postilaatikot. Viimein Vanhala löytyi, ja ovikin aukesi tavallisella koputuksella.

Oviaukkoon ilmaantui hyvin väsyneen näköinen nainen.

– Tota, Lahtinen sano, et teil saattais olla viinaa.

Huoneesta kuului raskas kuorsaus.

– Mitäs sie pien poika viinalla, kyl sitä kerkiäis oppia pienemmälläkinkin kiireellä.

– Ei ku, toi Isotalo tarttis tehtaalle.

– Ai jaha.

– Ni et, jäiks teille, tai siis satustuko olemaan, miä kyllä maksan.

Nainen vilkaisi sisälle.

– Tais tonne pullo jäähää, mut en mie uskalla myyä, kun ukko herää nii se suuttuu.

– Kerro sille, ett Isotalo tartti välttämättä, poika aneli, – eiks ne o kavereita.

– Joo, niinhän ne kaikki.

Tehtaalla pituusleikkuri ulvahi kierrosten laskiessa. Ajomies Rahikainen pysäytti leikkurin ja antoi apumiehille merkin vetää muutto ulos ja akseli pois. Salo ja Jaakkola kävivät töihin.

– No vauhtia nyt perkele! huusi Rahikainen, – kone ei odota!

Jatkuu sivulla 30.

Kesälomailua ja maastopyöräilyä Grindelwaldissa

Viime kesänä minulla oli elämäni ensimmäinen neljän viikon kesäloma. Loman viettoa oli suunniteltu pitkän kaavan kautta jo helmikuusta lähtien. Tarkoituksena oli lähteä pari viikoksi Itävaltaan maastopyöräilemään. Itävallan suunnitelmaan kuului lisäksi muutaman päivän visiitti Wienissä, pari päivää Salzburgissa ja loppulomasta pyöräilyä Tirolessa. Lomasuunnitelmiin tuli kuitenkin lähes viime hetkillä muutoksia. Itävalta vaihtui melkein sattuman kautta Sveitsiksi.

Poikaystäväni Jussi oli toukokuun lopulla työmatkalla Sveitsissä ja eksyi lähes vahingossa pienen alppikylään Grindelwaldiin.

Kun Jussi soitti Sveitsistä kotiin ja hehkutti, että oli löytänyt mielettömän upean paikan, johon meidän pitäisi ehdottomasti mennä viettämään kesälomaa, en ollut kovinkaan innostunut asiasta. Miksi vaihtaa viimeisillä hetkillä suunnitelmia, kun kesälomaan oli enää vajaa kuukausia aikaa?

Kun sitten näin Jussin ottamia upeita kuvia Grindelwaldista, niin maastopyöräileminen Sveitsissä

ei enää tuntunutkaan yhtään hassummalta vaihtoehdolta.

Koska halusimme ottaa omat maastopyörät mukaan, niin päätimme ajaa omalla autolla Ruotsin ja Saksan halki Sveitsiin. Matkareitti kulki Turusta lautalla lahden yli Ruotsin Kapellskäriin, josta ajoimme autolla aivan eteläisimpään Ruotsin Trelleborgiin. Trelleborgista matkustimme Peter Pan -laivalla Pohjois-Saksaan Travemundeen.

Laivamatkan jälkeen alkoi ehdottomasti matkan pahin etappi eli ajo Saksan halki kohti Baselia ja Sveitsin rajaa. Minua ei enää tässä vaiheessa päästetty kuskin paikalle, koska Ruotsin moottoritiet olivat jo osoittautuneet liian vaativiksi ajotaidoilleni. Ruotsin kuuluisa Vättern-järvi jäi muun muassa näkemättä, kun kehittelin mehukasta riitaa autolla ajamisesta juuri kyseisen nähtävyyden kohdalla.

Jussi oli etukäteen valistanut minua, että Sveitsin rajan ylitys on helppo juttu, rajavartioloille vain heilutellaan passeja auton ikkunasta. Enpä tiedä, ehkä käytän-

Henkilöstöassistentti Heli Niilola Kymin henkilöstöpalvelusta kertoo pyöräilykokemuksistaan Sveitsissä.

kylä sijaitsee 1050 metrin korkeudella meren pinnan yläpuolella.

Heti ensimmäisenä päivänä ostimme maastopyöräilykartan, jossa oli neuvottu useita erilaisia maastopyöräreittejä Grindelwaldin kylän ympäristössä. Reitit muodostuivat pääasiassa siten, että niiden kiintopisteinä oli jokin lasketteluhissien yläasema. Hissiasemille johtavat hiekkapohjaiset huoltotiet olivat maastopyöräreittien pohjana.

Mieleen painuvin pyöräilyreitti oli ehdottomasti First-nimiselle hiihtohissin yläasemalle pyöräileminen. First sijaitsee 2167 metrin korkeudessa ja meidän pyöräreitille kertyi kokonaisuus lähes 1124 metriä. Sen verran hurjalta pyöräilemisemme varmasti näytti, että viimeisillä kilometreillä meitä vastaan tulleet japanilaisturistit pysähtyivät kannustamaan ja antamaan aplodeja. Tuntui kuitenkin tosi hienolta, kun vihdoinkin istuimme näköalakahviossa Firstin huipulla juomassa kaakaota ja ihmettelemässä omaa pyöräilysuoritusta.

Olimme kuitenkin sen verran aloittelijoita, että lähdimme ensimmäisille pyöräreitillä liian pienillä varustuksilla. Meillä oli repussa mukana vain pakolliset

tö oli muuttunut, mutta meidän kuitenkin pysäytettiin rajalla. Odottaa kököttelimme autossa, kun passit ja auton paperit tarkastettiin perusteellisesti. Kaiken lisäksi jouduimme ostamaan kalliin moottoritietarran auton tuulilasiin. Kun selvisimme rajamuodollisuuksista, en malttanut olla vinoilematta rajan ylityksen helpoudesta...

Melko pian Sveitsin rajan jälkeen pitkä ajomatka palkittiin ruhtinaallisesti, kun ensimmäisen kerran näimme Alpit ja ajomatkaa oli jäljellä vain muutama kymmenen kilometriä päätepisteeseen Grindelwaldiin. Lomanviettopaikkamme Grindelwald on 3800 asukkaan alppikylä, joka sijaitsee 60 noin kilometriä kaakkoon Sveitsin pääkaupungista Bernistä. Grindelwaldin kylää ympäröivät useat Alppien huiput, joista nimekkäimpiin kuuluvat ehdottomasti Jungfrau ja Schilthorn. Itse

Jatkuu seuraavalla sivulla.

Jatkoa sivulta 28.

Apumiehet tekivät työtään niin nopeasti kuin pystyivät, mutta Rahikainen ei ollut tyytyväinen. Kurtisteli vain rumaa naamaansa.

– Jumalauta mimmosta paskaa ne työntää tänne leikkurille! moititi Rahikainen konemiehiä.

– Rofiilitkin on ku raktorilla ajettu!

Mäkilä silinterimiehenä oli ryöpytyksen kohteena, koska hän vastasi paperin tasaisuudesta paperikoneella. Hän alkoi olla epätoivoinen, sillä Rahikainen tyypillisenä vanhana jyyränä oli kova vastus. Mäkilä meni vuoromestari Koskelan juttusille.

– Kuules Koskela, mitäs miä tiän, kohta se kaivaa puukon esiin, jos ei paperi korjaannu.

– Älä tee mitää, kyl mie oon jo Rahikaisen oppinu tuntemaa, sanoi Koskela rauhallisesti, – mee tonne koneen väliin ja ole vaikka tekevinäs jotain, miä hoian Rahikaisen.

Koskela käveli konttoriinsa, ja kaivoi pöytälaatikosta niin sanotun parrunpätjän, sekä työnsi sen taskuunsa. Rauhallisesti hän käveli koneen kuivaanpäähän välillä paperirataa hypistellen ja tambuuria taputellen.

Koskela tuli pituusleikkurille ja jäi seuraamaan Rahikaisen toimia. Mies oli ilmeisen hermostunut. Äyski ja kiroili apumiehille. Siinä ei sinänsä ollut mitään epätavallista, sillä apumiehille kuuluikin kiroilla ja haukkua sopivissa tilanteissa, mutta Rahikainen näytti tällä kertaa olevan todella kuumana, jopa niin, että saattaisi käydä kiinni.

– No mikäs on?

Koskela sai vastaukseksi pitkän sarjan kirouksia, ja moitteet paperin laadusta.

– Noo, Mäkilä on siellä jo työntouhussa, kyllä kohta laatu paranee.

– Tiiä häntä, tollaset nuoret lopit.

– Tuus vähän tänne, vinkkasi Koskela Rahikaista pylvään taakse ja kaivoi parrunpätjän taskutaan.

– Otahan tuosta.

Rahikaisen ilme kirkastui. Sitä tässä oli oikeastaan kaivattukin. Hän otti ryyppyn.

– Otahan vielä, terveydeksi.

– No jos välttämättä, sanoi Rahikainen ja siemaisi reilun ryyppyn. Apumiehet Salo ja Jaakkola olivat huomanneet, mitä pylvään takana tapahtui, mutta olivat ainoastaan tyytyväisiä.

– Jospa tuo rauhottas.

– Koskela se on oikee sykoloki.

Kerta kerralta Rahikaisen ilme lauhtui, myös Koskela otti pienen tujauksen.

– Ei sitte oteta tavaksi.

Koskela pani puoleen vajenneen pullon taskuunsa ja meni silinterimies Mäkilän puheille.

– No nii, nyt on laatu taas kohdallaan.

Mäkilä ihmetteli miten laatu oli korjattu, kunnes Rahikainen tuli oikein kiittelemään hyvin tehdystä työstä.

Partanen juoksi liukasta maantietä. Pullo oli povessa sarkapaltoon alla. Hakureissuun oli mennyt melkein tunti ja Isotalo taustutti hermona. Hänen tullessaan koneelle Isotalo mulkaisi äkäisesti, mutta saatuaan pullon käteensä,

ilme lauhtui.

– Käy sanomassa Lehdolle, et tulee tänne märkääpäähä, myö vähä rupertellaa. Partanen tiesi mitä se rupattelu tarkoitti. Sotajuttuja, joita niillä riitti loputtomiin, ja jos loppuikin, niin ne aloitti alusta. Viisainta oli pysytellä loppuyö sivummalla.

Lehto ja Isotalo istuivat koneen vieressä olevalla puupenkillä ja huusivat toistensa korviin. Välillä maistoivat pullosta. Kädet kertoivat, tekivät koukkauksia ja motituksia.

Vuoromestari Koskela jatkoi kierrostaan märkäänpäähän. Hän kiinnitti heti huomiota huiskimiseen. Näytti turhan julkealta, kun pullokin oli reilusti penkillä, eikä piilossa niin kuin tavallisesti. Koskela päätti kaikesta huolimatta puuttua asiaan.

– Pojat pojat, jarrutelkaa nyt vähän.

– Pojat? Isotalo tuijotti punertavin silmin Koskelaa.

– Ja mikäs perkeleen kongipoliisi sie luulet olevas?

Miehet tuijottivat hetken tiukasti toisiaan, mutta eihän se asia siitä miksikään muuttunut. Koskela lähti posket punoittaen oikopäätä konttoriinsa. Aamuun mennessä oli poskien väri jo vaalennut.

Jatkoa edelliseltä sivulta.

JUTTU kiertää

pyöränkorjausvehkeet, evästä, kännykkä ja muutama Sveitsin frangi. Koska lämpötila oli pyöräilemään lähdeittäessä melkein hellelukemilla, meille ei tullut mieleenkään, että pitkähihaisille paidoille, pitkille housuille ja takeille voisi olla käyttöä. Kun olimme polkeneet yli pari tuntia lähes 2000 metrin korkeuteen, ei lämpötila enää ollut hellelukemissa, vaan melkein alle +10 astetta. Siinä vaiheessa lyhythihainen pyöräilypaita ja lyhyet pyöräilytrikoot eivät enää lämmittäneet. Lisäksi kun hiki kuivui ihon pinnalta ja edessä oli vielä pitkä laskusuus takaisin majapaikalle, olisivat kunnan varusteet olleet välttämättömät. Saimme molemmat palkkioksi kesävaatteissa pyöräilemisestä todella häijyn kurkkukivun ja muutaman pakollisen sairaslomapäivän.

Yhteensä koko reissun aikana pyöräilimme 340 kilometriä, jonka aikana nousua kertyi 5500 metriä. Päivittäiset pyörälenkit olivat noin 50–90 kilometriä pitkiä. Jälkiviisaana voisi sanoa, että ahneimmille pyöräilykilometrejä ehkä hieman liikaa.

Ensi kesäksi olemme suunnitelleet pyöräreissua Chamonixiin. En tiedä, maltammeko silloinkaan ottaa pyöräilyä yhtään rennommin. Mutta sen tiedän varmasti, että autolla ei enää lähdetä reissuun, vaan pyörät lentävät meidän mukana Eurooppaan ja repussa on ehdottomasti mukana pitkälahkeisia ja -hihaisia pyöräilyvaatteita.

Heli Niilola

Seuraavaksi kirjoittajaksi haastan laskentapäällikkö Leif Borgmästarsin Voikkaan talousosastolta.

Vuoden palokuntalainen arvostaa koulutusta

Kun vuoden palokuntalaiseksi valitulta **Tapio Saariselta** kysyy mikä sai miehen kiinnostumaan tehdaspalokunnan työstä saa ensiksi diplomaattisen vastauksen: “Siellä oli paljon tuttuja ja palokuntaan menoon oli omiakin haluja”.

Lähes samaan hengenvetoon hän lisää: “On upeaa tehdä upeiden ihmisten kanssa upeaa työtä”, Toteamus kertoo, että palokunta-asiat ovat liikkuneet mielessä enemmänkin.

“Tämä on erilaista kuin moni muu harrastus. Pitää aina olla sata lasissa, ollaan sitten tositoimissa tai harjoituksissa. Kun vielä pidetään kirjaa tekemisistä, tiedetään aina, mitä kukin on treenannut.”

MIKSI MUKANA ON OLTAVA TÄYSILLÄ?

“Palokunnassa tehdään työtä sammutuspareittain. Esimerkiksi savusukellustehtäviin on hyvä lähteä kun tietää, että kaveri hallitsee työn ja on treenannut riittävästi.”

“Ja aina lähdetään, kun ollaan kaupungin rajojen sisällä: vaikka kello kolmelta yöllä ja myös kesälomalla. Kun on tosissaan mukana, ei luonto anna periksi jäädä

kotiin. Harjoituksiin ei kuitenkaan kesälomalla tulla”, kertoo Tapio.

Kymin tehdaspalokunnan kilpailujoukkueen jäsenenä hänellä on harjoituksia enemmän kuin useimmilla muilla. “Kun paloasema vielä sijaitsee työmatkan varrella, tulee usein poikettua siellä”, myhäilee vuoden palokuntalainen.

Tapio on työskennellyt noin vuoden pastamiehenä C3:lla. Isolla koneella näkee päivittäin, miten suuret taloudelliset arvot ovat kyseessä, unohtamatta tietenkään myös suurta ihmismäärää tehtaalla. Tämä on aiheuttanut lisävaatimuksia myös palokunnalle, niin miehistölle kuin kalustollekin. “Sammutus- ja pelastustehtäviin ei pääse, ellei ole saanut riittävä koulutusta”, toteaa Tapio.

Koulutusta saa hänen mukaansa riittävästi – ja kurssitus puolestaan lisää palokuntalaisten motivaatiota.

“On hyvä lähteä keikalle, kun tietää mahdollisimman paljon. Silloin myös osaa toimia järjellä, eikä vain pelkällä rohkeudella.”

Perinteinen Kuusankosken ala-asteen koulujen **Green Team** -koripalloturnaus pelattiin marraskuun lopulla Urheilutalolla (kuva alla).

Yhteistyökumppani Kouvoilla ollut huono-onninen koripallosyksy

Kymin Paperin ja koripalloseura Kouvojen yhteistyöminnan seitsemäs vuosi on käynnistynyt perinteisellä tavalla. Syksyn mittaan UPM-Kymmenen Kuusankosken tehtaiden henkilöstö on voinut lainata kausikortteja Kouvojen ja Korikouvojen Kuusankosken otteluihin.

Kotyleisöä ei Mansikka-aholla ole hemmoteltu runsailla voitoilla, mutta tilanteeseen on odotettavissa parannusta, kun Kouvoihin tullut, mm. Suomen maajoukkuekalustoon kuuluva **Iiro Tenngren** tutustuu paremmin Kouvojen pelisysteemiin ja joukkueeseen.

Korikouvojen on Kuusankosken urheilutalolla tarjonnut monta miellyttävää ja vauhdikasta koripalloiltaa, mutta amerikkalaisvähävistuksen puuttuminen viimeisistä

otteluista on kääntänyt kireät ottelut vieraiden eduksi.

Marraskuun lopulla valmistui jo seitsemäs Kouvojen edustusjoukkuetta esittelevä kalenterijuliste jaettavaksi koripallon ystäville ja Mansikka-ahon urheilutalon pääkatsomon seinälle kiinnitettiin uusi Kuusanniemeä esittelevä valokuvasuurenno.

Marraskuun 27. päivänä pelattiin myös perinteinen Kuusankosken ala-asteen koulujen koripalloturnaus Urheilutalolla. Palkintojenjakotapahtui aikaisemmista vuosista poiketen saman päivän iltana Korikouvojen - Rekolan Urheilijat - ottelun väliajalla.

Maija Valto

Johanna Käätä

Anssi Pälvisalo

Mervi Äijö

Marjo Ukkonen

Heli Niilola

Reijo Virta

Irma Niemi

Ulla Parikka

Soile Kärhä

Eeva Metso

Marko Lummio

UPM-KYMMENE, KUUSANKOSKEN TEHTAAT

Kuusankosken tehtaiden henkilöstö- ja hallinto-osaston toiminnot ja vastuuhenkilöt ovat vuoden 2003 alusta lähtien:

Hallinto ja palvelutoiminnot, **Stig-Olof Lindholm**.

Voikkaan työsuhte- ja työmarkkina-asiat, **Jouko Kaipinen**.

Kymin työsuhte- ja työmarkkina-asiat, **Pekka Halinen**.

Työvoima- ja henkilöstöpalvelu, **Anssi Pälvisalo**.

Viestintä, **Irma Niemi**.

Työterveys, **Ilkka Riihelä**.

Organisaation ja henkilöstön kehittäminen, **Martti Purmonen**.

Toimintojen vastuuhenkilöt raportoivat henkilöstöhallintojohtaja **Martti Purmoselle**.

Suuraavat tehtävämuutokset ja nimitykset tulevat voimaan 1.1.2003.

Hallinto- ja palvelutoimintojen päällikön **Stig-Olof Lindholm**in alaisuuteen siirtyy sekä Kymin että Voikkaan palkanlaskenta. Henkilöstöhallinnon prosessien HR-koordinaattoriksi on nimitetty **Johanna Käätä** ja HR-järjestelmäsuunnittelijaksi **Maija Valto**. He raportoivat **Stig-Olof Lindholmille**.

Kuusankosken tehtaiden työvoima- ja henkilöstöpalvelun päälliköksi on nimitetty **Anssi Pälvisalo**. Henkilöstösihteeri **Mervi Äijön** tehtäviin kuuluu Kuusankosken tehtaiden työhön-

otto. Henkilöstöpalvelun koordinaattoriksi on nimitetty **Marjo Ukkonen** erityisvastuualueenaan liikuntaan ja vapaa-aikaan liittyvät tehtävät. Henkilöstöassistentina työvoima- ja henkilöstöpalveluun liittyvissä asioissa toimii **Heli Niilola**. **Mervi Äijö**, **Marjo Ukkonen** ja **Heli Niilola** raportoivat **Anssi Pälvisalolle**.

Reijo Virta on nimitetty viestintäasiantuntijaksi vastuualueenaan erilliset viestintäprojektit, -hankkeet ja viestinnän tuki. **Reijo Virta** raportoii **Martti Purmoselle**.

Kuusankosken tehtaiden viestintäpäälliköksi on nimitetty **Irma Niemi**. Tehtaiden tiedottajana ja graafisena asiantuntijana toimii **Ulla Parikka**. Hän toimii myös **Paperivirran** ja **Voikas-lehden** päätoimittajana. **Soile Kärhä** on nimitetty viestintäassistentiksi. **Ulla Parikka** sekä viestintäassistentit **Ulla Ekholm** ja **Soile Kärhä** raportoivat **Irma Niemelle**. **Ulla Ekholm** on vuorotteluvapaalla vuoden 2003, jona aikana hänen sijaisenaan toimii **Helena Lukkarinen**.

Kuusankosken tehtaiden henkilöstön kehittämisen koordinaattoriksi on nimitetty **Eeva Metso** ja koulutusasiainhoitajaksi **Marko Lummio**, jonka tehtävä painottuu ammatillisen osaamisen kehittämiseen. **Eeva Metso** ja **Marko Lummio** raportoivat **Martti Purmoselle**.

KYMI PAPER OY

Kymin paperitehdas

Insinööri **Antti Kauppi** on nimitetty Kymin paperitehtaan koulutusasiainhoitajaksi 1.1.2003 alkaen. **Kauppi** vastaa tehtaan henkilöstön koulutus suunnittelusta ja toteutuksesta. Hän raportoi henkilöstöasiainhoitaja **Jukka Suntilalle**.

Tekninen asiakaspalvelutoiminta muutetaan prosessiorganisaatioksi, jossa nykyisen teknisen asiakaspalveluinsinöörin tehtävät sisältävät jatkossa myös vastuun korjaavien toimenpiteiden suorittamisesta yhdessä oman vastualueen tuotantolinjan henkilöstön kanssa.

Tekninen asiakaspalvelu- ja kehitysinsinööri raportoi jatkossa suoraan kyseisen linjan tuotantopäällikölle.

Vastuu- ja tehtävämuutos on osa laatujohdatusprojektia, jonka osatavoitteena on parantaa selvästi asiakaspalautteesta oppimista sekä toistuvien ongelmakohtien käsittelyä ja poistamista.

Muutokset astuivat voimaan tuotantolinjoilla PK 7 ja PK 9 1.11. alkaen.

PK 7:n osalla tehtävää hoitaa käyttöinsinööri **Timo Aro**, joka raportoi tuotantopäällikö **Aleksander Schoschkoffille** ja PK 9:n ja arkkisalin osalla tekninen asiakaspalvelu- ja kehitysinsinööri **Minna Simonen**, joka raportoi tuotantopäällikö **Pentti Putkiselle**.

UPM Finnessen sisäänajoon

liittyen jatketaan toistaiseksi tuotantolinjoilla PK 8 ja C3 kuten ennenkin.

Teknisen asiakaspalvelun päällikö **Esko Leino** vastaa myös jatkossa teknisestä asiakas- ja näytepalvelutoiminnasta kokonaisuudessaan. Nykyisten tehtävien lisäksi hänen toimenkuvaansa sisältyy aikaisempaa korostetummin linjakohtaisten teknisten asiakaspalvelu- ja kehitysinsinöörien asiakasnäkökulman kehittäminen.

Jouni Nuuttila on nimitetty PK 9:n päivämestariksi 1.11. alkaen.

Kymin paperitehtaan kunnossapito

Kymin paperitehtaan kunnossapidon kehityspäällikö **Janne Rantanen** vastaa 15.11. alkaen paperitehtaan kunnonvalvonta- ja voitelutoiminnoista. Kunnonvalvontaryhmästä vastaa **Markku Rantanen** ja hän raportoi kehityspäällikölle. Voitelutoiminnoissa **Janne Rantanen** kehittää ja tukee toimintaa yhdessä aluetyönjohtajan kanssa niin, että voitelijat toimivat edelleen aluetyönjohtajien alaisuudessa.

Kymin paperitehtaan kunnossapidossa on mekaanisen kunnossapidon työnjohtajana PK 7:n ja MG:n alueella aloittanut insinööri (AMK) **Anssi Koivula**. Hän on hoitanut tehtävää 15.11. alkaen. **Anssi Koivula** siirtyi Kymille 1.10. Metso Paper Oy:n Rautpoh-

Jouni Nuutila

Antti Kauppi

Anssi Koivula

Satu Nöjd

jan tehtailta, jossa hän toimi pape-
rikoneiden voitelujärjestelmien
pääsuunnittelijana.

KYMIN VOIMA OY

Tradenomi **Satu Nöjd** on nimitet-
ty Kymin Voima Oy:n energiata-
lousassistentiksi 30.9. alkaen.
Hän raportoi voimalaitospäällik-
kö Antti Rainiolle.

Antti Jokiselle lääkintöneuvoksen arvonimi

Tasavallan presidentti on
25.11.2002 myöntänyt lääketie-
teen liseniaatti **Antti Jokiselle**
lääkintöneuvoksen arvonimen.
Jokinen toimi Kymin työterveys-
keskuksen johtavana lääkärimä ja
nykyisin työterveyshuollon eri-
tystehtävissä.

Tasavallan Presidentin itsenäisyyspäivänä myöntämät kunniamerkit

Suomen Leijonan ritarimerkin sai
Kymiltä lakiasiaain- ja riskienhal-
lintapäällikkö **Jaakko Sutela**.

Suomen Leijonan ansioristin
saivat Kymiltä mittauspäällikkö
Timo Hasari ja työsuuhdehallinto-
päällikkö **Anssi Pälvisalo**.

Suomen Valkoisen Ruusun
I luokan mitalin kultaristein saivat
Kymiltä laboratoriotyöntekijä
Sirkka-Liisa Huuonen ja
konttoripalveluasioiden hoitaja
Kaija Vierros sekä Voikkaalta
koneasentaja **Johan Heimonen**.

Suomen Valkoisen Ruusun
I luokan mitalin saivat Kymiltä
tuotannonohjausmestari **Lasse
Palmumaa** ja Voikkaalta labora-
toriotyöntekijä **Kirsti Hirvonen**
ja pääluottamusmies **Jari Käpää**.

Henkilöstöpalvelu, työhönotto, eläkeasiat ja liikunta uusissa tiloissa

Kymin henkilöstöpalvelu, työhönotto, eläkeasiat ja liikunta
ovat muuttaneet Kymin teollisuusoppilaitokselle vanhan
paperipuodin tiloihin.

Osastoilla palveluajat ovat klo 10.00–12.00 ja
klo 13.00–15.00. Muina aikoina sopimuksen mukaan.

Kesätyön hakuaika menossa

Kymin ja Voikkaan työhönottotoiminnot on yhdistetty. Toi-
mipaikkana on vanhat Paperipuodin tilat Kymin teollisuus-
oppilaitoksella.

Myös internetin kautta tapahtuva kesätyönhaku uudistuu.
Kesätyönhaku alkoi 3.12., jolloin avattiin avoimet kesätyö-
paikkalinkit internetiin.

Kesätyöpaikat on internetissä luokiteltu seuraavasti:

- esimiestehtävät
- toimistotyöt
- tuotantotehtävät
- kunnossapitotehtävät / mekaaninen
- kunnossapitotehtävät / automaatio
- laboratoriotehtävät
- muut tehtävät (rakennus, puhtaanapito,
ostovarasto, vartiointi, kuljetus)

Tämä ylläoleva lista on kaikilla UPM-Kymmenen tehtail-
la sama. Lisäksi jokainen tehdas on itse määritellyt, millai-
sia töitä esim. esimiestehtäviin kuuluu, mitä vaatimuksia
hakijalta edellytetään jne. Kustakin kohdasta löytyy haku-
lomake, jonka hakija täyttää ja lähettää sähköisesti työhön-
ottoon.

Voikkaalla ja Kymillä avoinna oleviin kesätyöpaikkoihin
haetaan yhdellä hakemuksella. Lisätiedoissa pyydetään mai-
nitsemaan, kummalle tehtaalle hakija ensisijaisesti hakee.

Lisätietoja avoimista kesätyöpaikoista ja internethausta an-
tavat **Mervi Äijö**, puh. 52487 ja **Heli Niilola**, puh. 52294.

Sydämelliset kiitokset muistamisesta jäädessäni vapaalle.

Leena Karhu

Kiitos muistamisesta jäädessäni vapaalle.

Tuula Vainikka

Lämmin kiitos työnantajalle ja työkavereille kuluneista vuosista jäädessäni vapaalle.

Veikko Lavonen

Lämmin kiitokseni kaikille, jotka muistitte minua jäädessäni vapaalle.

Eino Räsänen

“Nyt on aikaa omille harrastuksille.” Lämmin kiitos kaikille muistamisesta jäädessäni vapaalle. Kotimatkaa ja iltaa en tule unohtamaan. Hyvää Joulua ja tulevia vuosia kaikille!

Irma Pukki

Työpäivät päättyivät, niin antoisat ja hyvät. Nyt siirryn vapaalle, kiitokset Voikkaan tehtaan väelle.

Tapani Joutjärvi

Kiitoksia muistamisesta jäädessäni vapaalle.

Veijo Strandberg

Lämmin kiitos muistamisesta.

Anna-Liisa Helenius

Lämmin kiitos merkkipäivääni muistaneille.

Kaija Kasanen

Kiitos muistamisesta jäädessäni vapaalle.

Erkki Pesu

Lämmin kiitos muistamisesta jäädessäni vapaalle.

Juha Kujala

Kiitos muistamisesta jäädessäni vapaalle.

Veikko Lahti

Lämmin kiitos kaikille menneistä vuosista.

Juhani Hakalainen

KYMI PAPER OY

Ylimestari **Juhani Hakalainen** C-laitos (37 palveluvuotta), aluemestari **Sakari Kovanen** rakennusosasto (32), hylynkäsittelijä **Mauri Lallukka** paperitehdas (32), salimestari **Taisto Siitari** arkkisali (37), A4-valmistaja **Ossi Viljakainen** arkkisali (40).

UPM-KYMMENE, VOIKKAA

II varamies **Esa Aarnio**, hiomo, (26 palveluvuotta).

Edellisen lehden ilmestymisen jälkeen tietoomme tulleet kuolleet eläkkeensaajat:

Olli Aaltonen, 77, rakennusosasto (kuollut 30.10.), **Unto Jokivaara**, 76, klooritehdas (23.11.), **Toivo Kiiveri**, 73, rakennusosasto (29.10.), **Aune Lustig**, 84, Vo paperi (27.10.), **Mauno Metsärinne**, 77, Haukkasuo (23.11.), **Anni Mäkinen**, 92, ammattikoulu (23.11.), **Rauha Neuvonen**, 77, rakennusosasto (30.10.), **Elvi Pasi**, 88, Ky pap F (4.11.), **Timo Porkka**, 71, Haukkasuo (17.10.), **Eino Salmi**, 75, sellun kunnossapito (15.11.), **Erkki Saesvirta**, 64, Ky konekorjaamo (19.11.), **Antti Virtanen**, 55, Vo paperi (17.10.).

Tähti johdattaa

PELURI

Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Betlehemissä kuninkaan Herodeksen aikana, Jerusalemiin lähti idästä tietäjiä. He kysyivät: ”Missä se juutalaisten kuningas on, joka nyt on syntynyt? Me näimme hänen tähtensä noussevan taivaalle ja tulimme osoittamaan hänelle kunnioitustamme.”

Näillä sanoilla kuvataan Matteuksen evankeliumissa idän tietäjien tuloa kunnioittamaan Jeesuksen syntymää. Noilla idän tietäjillä oli vahva luottamus ja usko tähteen, joka johdatti heidät perille.

Moinen luottamus ja usko saattaa tuntua tämän hetken ihmisistä - oli sitten tietäjä tai ei - aika uskaliaalta. Jopa omituiselta.

Lienee kuitenkin, että meillä kaikilla on oma sisäinen tai ulkoinen tähtemme, jonka mukaan taivallamme matkaamme.

Tähden sisältö voi vaihdella. Se voi olla valta, kunnia, raha, menestys, yleensä jotain, mistä jää muisto tuleville polville.

Se voi olla myös harkitusti ja viisaudella valittu. Tähti, jota voi aivan rauhassa seurata koko elämänsä.

Sitä ei ehkä välttämättä tule aina miettineeksi, vaikka ehkä olisikin hyvä pysähtyä pohtimaan, mihin on menossa ja kenen ehdoilla? Onko tullut valittua oikea tähti?

Joskus tuntuu siltä, että tämä kiireinen aika tempaisee kysymättä mukaansa ja sitten viedään. Sen vuoksi on joskus pysähdyttävä miettimään omaa elämänsä ja sen suuntaa.

Toisaalta mikään ei välttämättä ole muuttunut vuosituhansien aikana. Väärän tähden tarjoajia riittää, varsinkin niitä, jotka eivät ole omaansa koskaan etsineet eivätkä löytäneet.

Pohtiminen voi tuottaa kipua, jos huomaa, että tähti on vienyt hieman muualle kuin mihin se näytti aluksi kuljettavan. Saattaa toki olla, että loiste on himmentynyt tai jopa kokonaan sammunut. Kenties koko tähteä ei enää löydäkään.

Silloin vaatii voimaa etsiä uusi, kirkkaampi suunta ja tähti. Koskaan ei kuitenkaan ole liian myöhäistä oikaista kurssia ja palata takaisin tielle.

Eikä kiirettä. Meillä on aikaa, jos vain haluamme.

Tommy Hellstenin ajatelma; Luopuessaan saa, pitää sisällään suurta viisautta. Ei meidän tarvitse olla kaikessa mukana, eikä omistaa kaikkea ja hankkia uutta.

Tärkeintä on se, että on hyvä olla. Ihmisen on hyvä olla silloin, kun saa olla oma itsensä – ei enempiä eikä vähempää.

Hyvään oloon liittyvät myös läheiset ihmiset. Ne tärkeimmät ihmiset, joista ei tule aina pidettyä riittävästi huolta.

Jouluna siihen on aikaa. On ainakin silloin, jos siihen varaa aikaa.

Tähtitaivaallekin ehtii katsella ja antaa mielen levätä.

Joulu on rauhan aikaa. Myös mielenrauhan.

Peluri tarkastelee kuusankoskelaista paperiteollisuutta ja siihen liittyviä asioita ulkopuolisin silmin. Kannanotot eivät välttämättä heijasta Kymi Paper Oy:n tai Voikkaan tehtaan mielipiteitä.

PAPERI

TOIMITUS UPM-Kymmene Oy:n Kuusankosken tehtaitten viestintä, 45700 Kuusankoski, puh.vaihde 0204 15 121, telekopio 0204 15 2186. **PÄRTOIMITTAJA** Reijo Virta, puh. 0204 15 2168, e-mail: reijo.virta@upm-kymmene.com **TOIMITUSSIHTEERI** Ulla Parikka, puh. 0204 15 3262, e-mail: ulla.parikka@upm-kymmene.com **LEHDEN ULKOASU** Ulla Parikka, puh. 0204 15 3262, e-mail: ulla.parikka@upm-kymmene.com **TOIMITUSAVUSTAJA** Ulla Ekholm, puh. 0204 15 2161, e-mail: ulla.ekholm@upm-kymmene.com **OSOITTEENMUUTOKSET JA ILMOITUSASIAT** Ulla Ekholm, puh. 0204 15 2161, e-mail: ulla.ekholm@upm-kymmene.com **KIRJAPAINO** Esa Print Oy, Ilmarisentie 7, 15101 Lahti, puh.vaihde (03) 5839 600. **VÄRIEROTTELUT** Repronet Oy, 15100 Lahti, puh. 03-7575 754. **TOIMITUSKUNTA** Kymi: Maarit Lahtinen, Keijo Lehtoranta. Voikkaa: Juha Marttila, Soile Kärhä, Arto Ahlberg. **PAPERI** kannet: NOVAtch Glass 150 g/m², kaksoispäällystetty painopaperi, sisus: NOVAtch Single Matt 100g/m², konepäällystetty mattakalenteroitu painopaperi. **LEHDEN SEURAAVA NUMERO** Lehteen tarkoitetun aineiston on oltava perillä toimituksessa viimeistään 20.1.2003. ISSN 1458-1507.

